

**T.C. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI**

SİLSİLE-İ SÜNBÜLİYYE (METİN- İNCELEME)

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

TUĞBA ÖZÇELİK

KOCAELİ 2018

**T.C. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI**

SİLSİLE-İ SÜNBLİYYE (METİN- İNCELEME)

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

TUĞBA ÖZÇELİK

Prof. Dr. GENÇAY ZAVOTÇU

KOCAELİ 2018

**T.C. KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI**

SİLSİLE-İ SÜNBLİYYE (METİN- İNCELEME)

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

Tezi Hazırlayan: Tuğba Özçelik

Tezin Kabul Edildiği Enstitü Yönetim Kurulu Karar ve No: 20.06.2018/16

Jüri Başkanı: Prof. Dr. Gencay ZAVOTÇU

Jüri Üyesi: Dr. Öğretim Üyesi Abdülmuttalip İPEK

Jüri Üyesi: Dr. Öğretim Üyesi Mehmet ÖZDEMİR

ÖN SÖZ

Çalışmamızın kaynağı olan silsileler rivayete dayalı dini ilimlerde kaynak göstermek amacıyla kullanılan bir sistemdir. Bu durum rivayete dayalı, yani bir aktaranlar silsilesi olan ilimlerin kitaplaşmasıyla önemini yitirmiştir. Fakat peygamberin temsil gücü olarak görülen şeyhler ve tarikatlar içinde yerini ve önemini korumuştur.

Büyük ve önemli bir tarikat olan Halvetiyye'nin bir kolu olan Sünbül Sinan tarafından kurulan Sünbüliyye ile ilgili bir silsilenâme bizim kaynak noktamız olmuştur. Bu kaynak bilgi ve incelemelerle genişletilerek çalışmamız üç ana bölüme ayrılmıştır.

Birinci bölüm: "Türk Kültüründe Tasavvuf ve Tarikatlar", "Halvetiyye ve Kolları", "Halvetiyye'nin Sünbüliyye Kolu", "Sünbüliyye ile İlgili Yazma Eserlerin Tanıtımı" ve "Şeyh Sünbül Sinan'ın Hayatı ve Şeyhliği" başlıklarından oluşmaktadır. Bu bölümde amaç konumuzu teşkil eden tarikat kültürü, Halvetiyye tarikatı, Sünbüliyye tarikatı ve bu tarikatın kurucusu ve yazma eserleri hakkında bilgi vermektedir.

İkinci bölüm ise yazma ile ilgili incelemenin yapıldığı kısımdır. "Bazı Kavramlar ve Silsiletü'n-Nûr " başlığının altında eser ile ilgili tanıtıcı bilgiler verilmiştir. "Yazma Tavsîfi" alt başlığında yazmanın şekil ve yazı özellikleri ele alınmıştır. Eserin yazılış şekli "Eserin Biçimi", yazma konusu "Eserin İçerik Özellikleri" ve eserde görülen Türkçe ve özellikleri ise "Dil ve İmlâ Özellikleri" başlığıyla incelenmiştir. "Eserde Adı Geçen Âyet ve Hadisler" başlığıyla da eserdeki iktibaslar tespit edilmiş ve açıklanmıştır.

Üçüncü bölüm ise çalışmamızın kaynağı olan "Silsiletü'n-Nûr" başlıklı yazmanın dil içi çevirisiyle başlamaktadır. Bu bölümü yazmadaki kişi, yer ve mekanları içeren bir dizin ve silsilenin tıpkıbasım metin fotoğrafları takip etmiştir.

Çalışmamız bölüm açıklamalarında görüldüğü gibi dil içi çevirisi, , bilgi derlemesi ve çevrilen metnin incelenmesi eksenine oluşturulmuş bir çalışmadır.

Çalışmamda maddî ve manevî katkılarıyla beni destekleyen birçok kişi de vardı. Aileme gösterdikleri sabır ve destek için tez danışmanlığımı yapan ve bu yolda öğrenmeye devam etmemi sağlayan Prof. Dr. Gencay Zavotçu'ya katkı ve ilgileri için teşekkür ederim.

Kocaeli, 2018

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	I
İÇİNDEKİLER.....	II
ÖZET	III
ABSTRACT	IV
KISALTMALAR	V
GİRİŞ.....	1
BİRİNCİ BÖLÜM	
1.KÜLTÜRÜMÜZDE TARİKATLAR VE SÜNBÜLİYYE.....	2
1.1. TÜRK KÜLTÜRÜNDE TASAVVUF VE TARİKATLAR.....	2
1.2. HALVETİYYE VE KOLLARI	3
1.3. HALVETİYYE’NİN SÜNBÜLİYYE KOLU.....	7
1.4. SÜNBÜLİYYE İLE İLGİLİ YAZMA ESERLERİN TANITIMI.....	10
1.5. ŞEYH SÜNBÜL SİNAN’IN HAYATI VE ŞEYHLİĞİ	10
İKİNCİ BÖLÜM	
2. METİN İNCELEME	14
2.1. BAZI KAVRAMLAR VE SİLSİLETÜ’N-NÛR.....	14
2.2. YAZMA TAVSİFİ.....	15
2.3. ESERİN BİÇİMİ.....	16
2.4. ESERİN İÇERİK ÖZELLİKLERİ	16
2.5. DİL VE İMLÂ ÖZELLİKLERİ	19
2.6. ESERDE GEÇEN ÂYET VE HADİSLER.....	21
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
3. METİN ÇEVİRİSİ	24
3.1. SİLSİLETÜ’N-NÛR DİL İÇİ ÇEVİRİ METİN.....	24
SONUÇ.....	65
DİZİN.....	66
KAYNAKÇA	70
TIPKIBASIM METİN.....	72
ÖZGEÇMİŞ.....	94

ÖZET

Tarîkatlar toplumumuz içinde geniş ve saygın bir yer tutmuştur. Bu saygınlığı ve etkiyi güçlendiren sebeplerden biri ise tarîkat liderlerinin peygamber soyundan gelme iddialarıdır. Ve tarîkatlar bu durumu destekleyip belgelemek amacıyla silsilenâmeler düzenlemişlerdir. Araştırmamızın amacı Osmanlıca yazılmış olan Süleymâniye Kütüphanesi Lala İsmail Bölümünde 00153 numarada kayıtlı "Silsiletü'n-Nûr" başlıklı eseri günümüz Türkçesine aktarmak ve metni değerlendirmektir.

Yaptığımız bu çalışma Türk toplumunda geniş bir yeri olan Halvetiyye tarîkatının Sünbüliyye koluna ait bir silsilenâmenin, dil içi çevirisini içermekte ve bu tarîkat ve kurucusuyla ilgili içinde bilgiler yer almaktadır. İncelediğimiz eserin içerik kapsamı Şeyh Cemal Halvetî ile Şeyh Nureddin Efendi arasındaki Sünbüliyye şeyhleridir. Konumuz olan eser: içerik, biçim, dil ve özellik, içerdiği ayet, hadis iktibasları ve yazma tavsifi açısından da değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Halvetiyye, Sünbüliyye, Sünbül Sinan, Silsilenâme.

ABSTRACT

Religious orders have taken a wide and respectable place in our society. One of the reasons that strengthen this respectability and effect is that the leaders of the religious orders claim that they come from the lineage of the prophet. And the religious orders have arranged lineages in order to support this case and document it. We aim at conveying the work “Silsiletü’n-Nur (The Light Lineage)” which is written in the Ottoman Language into our present Turkish language and is registered with no. 00153 in Lala Ismail section in Suleymaniye and evaluating the text.

This work we have performed includes the translation of the internal language of the Sunbuliyye branch of the Khalwati religious order which has a wide place in the Turkish society and has information about the founder of this religious order in it. The content scope of the work we have studied is the Sheiks of Sunbuliyye between Sheik Cemal Halveti and the Master Nureddin. The work which is our subject has been also evaluated in terms of content, form, language and feature, verse which contains Hadith quotations and writing portraiture.

Key words: Halvetiyye, Sunbuliyye, Sunbul Sinan, Lineage.

KISALTMALAR

b.: bin

bk.: bakınız

C.: cilt

Ef.: efendi

H: hicri

haz.: hazırlayan

Hz.: hazret, hazreti

Ktp.: kütüphane

M: miladi

mad.: madde

No.: numara

S.: sayı

s.: sayfa

sny.: sayfa numarası yok

TDV: Türkiye Diyanet Vakfı

ty.: tarih yok

vb.: ve benzeri

GİRİŞ

“Silsile” kavramı, tasavvuf ve tarikatlar içerisinde yer alan bir kavramdır. Toplumun şekillendiricilerinden olan tarikatlarda şeyhlerin rehberlik iddialarını kanıtlayıp, Hz. Peygamber’e uzanan soylarıyla temsil gücünü kanıtladıkları eserlerdir. Silsile kavramı karşımıza rivayete dayalı dinî ilim kaynaklarında da çıkmakla birlikte bu eserlerin kitaplaşmalarıyla önemlerini yitirmiştir.

Türk toplumunda gerek yayılma alanı gerek etkisi gerek şube ve kollarıyla Halvetiyye tarikatı önemli bir yer tutar. Bu tarikatın Sünbülüyye şubesine ait “Silsiletü’n-Nûr” isimli yazma çalışmamızın temelini oluşturmaktadır. Eser Cemalettin Halvetî ile Nureddin Efendi arasındaki şeyleri içermekte ve eser sonu “silsile-i vird” olarak nitelendirebileceğimiz Hz peygamber’e ulaşan tarikat kütüğünü içermektedir.

BİRİNCİ BÖLÜM

1.KÜLTÜRÜMÜZDE TARİKATLAR VE SÜNBÜLİYYE

1.1. TÜRK KÜLTÜRÜNDE TASAVVUF VE TARİKATLAR

Din, kültürün en önemli şekillendiricilerindedir. Kültürümüzün bir parçası saydığımız bir çok tören ve ritüel din ile şekillenmiştir. Türk kültüründe din her zaman önemli bir parça olarak yerini korumuştur. Din kavramı kapsamında sosyal hayatımızda önemli bir yere sahip olan tasavvuf ve tarikat kavramları da bu bağlamda yerini almıştır.

Tasavvuf kelime olarak "*Sofulaşma, gönlünü Allah sevgisine bağlama.*" (Devellioğlu, 2010: 1209) anlamına gelmektedir. "*Zühd ve takvada sahâbe, tâbiîn ve tebe-i tâbiîn yolunu izleyen, nefeslerini Allah'ı anmakla geçiren, kalp temizliğini her şeyin üstünde tutan, bunun için kalplerini gafletten koruyan, zâhiri âleme aldırış etmeden iç kuvvetlerini, ruhî kabiliyetlerini geliştirmeye çalışan zâhid ve âbidler zümresinin yoluna tasavvuf adı verilmiştir.*" (Ateş, 1992: 5) şeklindeki tanımı ise tasavvuf kavramını tasavvufun mahiyetiyle tanımlanmıştır. Bu tanımlara konumuzun kaynağı olan Halvetî bir kaç şeyhin tanımlarını da ekleyebiliriz. Ma'ruf el-Kerhî' ye göre "*Tasavvuf, eşyanın hakikatına bakıp halkın bildiğini terk etmektir.*" (İz, 2012: 47) , Cüney-i Bağdâdî' ye göre ise "*Tasavvuf, Hakk'ın seni senden gidermesi ve kendisiyle ihya etmesidir.*" (İz, 2012: 58) Bu tanımlar tasavvufun bir tür yaşam şekli olduğunun göstergesi niteliğindedir. Bu sebeple beraberinde kişinin hayatındaki bazı şeyleri çıkarmasını ya da eklemesini gerektirir. Bu yönüyle dar kapsamda kişisel hayatta ve geniş kapsamda toplumsal hayatta bir şekillendiricidir.

Tarîkât kavramını "*Allah'a ulaşmak arzusuyla tutulan yol; tasavvufî meslek.*" (Devellioğlu, 2010: 1207) olarak tanımlayabiliriz. Bu tanımda isteğin daha kuvvetli hâli olan arzu kelimesinin kullanılması ve tarikatların bir meslek olarak nitelendirilmesi dikkat çekicidir. Bunların sebepleri tasavvufun adeta kurumlaşmış hâli olan tarikatların kalbe bağlı oluşu, meslek olarak nitelendirilmesinde ise bu kurumların ve kurumlardaki kişilerin aynı zamanda toplumsal sorumluluk ve

görevlerinin oluşu etkilidir. Nitekim başlıklarımız kapsamında ayrıntılı olarak ele alacağımız Sünbül Efendi, Fatih ve Ayasofya camilerinde vaazlar vermiştir. Ve ayrıca dergâhlar da kimi zaman bir kervansaray kimi zaman bir aşevi gibi farklı boyutlarıyla halka hizmet etmiştir.

Osmanlı hânedanlığı ve toplumunda tarikatlar ve mânevî lider olarak görülen şeyhler önemli bir yere sahiptir. Osman Gazi ve Edebâlî ile başlayan bu güçlü bağ diğer dönemlerde de devam etmiştir. Bu tarikatların arasında önemli bir yeri olan Halvetiyye de birçok padişah tarafından desteklenmiştir. Halvetiyye'yi İstanbul'a getiren Cemal Halvetî II. Beyazıt'tan, Sünbül Sinan, Yavuz Sultan Selim'den ve Merkez Efendi Kanuni tarafından destek görmüştür. Kanuni Sultan Süleyman'ın kız kardeşi Şah Sultan'ın Merkez Efendi ile evlenmesi bu önemin göstergelerindedir.

"(...) Sünbülî Âsitânesi'nde her yıl On Muharrem günü aşûre pişirilir ve fukaraya dağıtırdı." (Yücer, 2010: 139) "(...) Merkez Efendi burada kırk bir çeşit bitkiden meydana getirdiği "mesir macunu"nu icâd ederek halka dağıtmış (...)" (Özköse, 2017: 34) "Mübârek gün ve gecelerde minarelerde kandil yakma âdetini İstanbul'da ilk defa bir Sünbülî şeyhi olan Necmeddin Hasan Efendi (ö 1019/1610) başlatmıştır." (Yücer, 2010: 140). Bu alıntılar tarikatlardan sadece bir tanesi olan Halvetiyye tarikatının toplum kültürümüzdeki yeri ve getirilerini gösterir nitelikte örneklerdir.

1.2. HALVETİYYE VE KOLLARI

Halvetîlik sünnî tarikatlar arasında yer alır. Gölpınarlı eserinde on iki imam dolayısıyla on iki temel tarikat olduğuna dair bir görüşten bahseder. Ve bu görüşteki sıralamanın bazılarınca farklı kabul edildiğini de belirterek bu on iki tarikatı şu şekilde sıralar: Kadirî, Rıfâî, Bedevî, Desûkiy, Sa'dî, Şâzilî, Halvetî, Mevlevî, Bektâşî, Bayramî, Celvetî, Nakşbendî. Bayramîliğin Halvetiyye'den ayrılma ve Celvetîliğin de Bayramî kolu olduğunu düşünürsek Halvetî görüşün ve şeyhlerin tarikatlar üzerindeki etkisini görmüş oluruz. (bk. Gölpınarlı, 2010: 187-188) Ayrıca

TDV İslâm Ansiklopedisi *Halvetiyye* maddesinin altına "*İslam dünyasının en yaygın tarîkatı.* " notunu düşer. (bk. Uludağ, 1997: 393 "Halvetiyye" mad.)

Halvetî tarîkatın kurucusu Ömer el-Halvetî' dir. "*Lemezât, yedi kere hacca gittiğini, sahrada dolaşırken, bir gün içi boş ve çok büyük bir çınar ağacı görüp, halvete niyetle, kırk erbâini (40x40) birbiri ardınca burada tamamladığını, tesis ettiği tarîkatın adına Halvetiyye denilmesinin bu olduğunu rivayet ediyor.*" (Aktaran: Eraydın, 2012: 389) Şeyhinin halvete verdiği önem sebebiyle kurduğu tarîkat bu isimle adlandırılmıştır.

"*Genellikle tasvüfta önem verilen az yeme, az konuşma, az uyuma, inziva, zikir, fikir, şeyhe gönülden bağlı olma ilkelerine Halvetlik'te hassasiyetle uyulur.*" (Uludağ, 1997: 394 "Halvetiyye" mad.) "*Halvetiyye tarîkatının özellikleri: "Esmâ-i Seb'a" (yedi isim), kalbi tasfiye, her an "Kelime-i Tevhîd "i dilden düşürmeme, mâsivâdan uzaklaşıp, Zikr-i Celâl ile meşgul olmaktır.*" (Eraydın, 2012: 390) Bu bilgiler Halvetî tarîkatının özelliklerini sıralar niteliktedir. Bu bağlamda özellik gösteren tarîkatler "*esma yolu*" ya da "*sûfî tarîkatları*" olarak adlandırılmıştır. (bk.: Gölpınarlı, 2010: 188)

Halvetiyye "devran" konusunda bazı âlimler tarafından eleştirilmiştir. Mûsikîye önem veren bir tarîkat olarak ney, kudüm gibi çeşitli çalgıları kullanmışlardır. Bu durumun tepki alışına yazdıkları "devran" konulu eserlerle karşılık vermişlerdir. (Uludağ, 1997: 394 "Halvetiyye" mad.; Velikâhyaoğlu, 2000: 112-118)

Tarîkatın İstanbul'a gelişi ise Çelebi Halîfe diye meşhur olan Cemâl Halvetî ile olur. II. Beyazıt'ın Amasya'da vali olduğu zamanlarda sonradan sadrazamı olacak kapıcıbaşı görevinde bulunan Koca Musatafa Paşa' nın, Cemâl Halvetî'ye intisâb ederek onu II. Beyazıt ile tanıştırması sayesinde gerçekleşir. Bu tanışmadan memnun olan II. Beyazıt, tahta geçtikten sonra şeyhi İstanbul'a davet etmiş ve onun isteği üzerine Yedikule'deki Kızlar Kilisesi denilen yeri Cemâl Halvetî'ye vermiştir. (bk. Velikâhyaoğlu, 2000: 76-78)

Halvetiyye yayıldığı saha bakımından da önemli bir tarîkattır. "Halvetiyye İran'da doğmuş bir tarîkat olmasına rağmen, Osmanlı döneminde İstanbul, Anadolu ve Balkanların en yaygın tarîkatıdır." (Yılmaz, 2013: 262) "Halvetiyye tarîkatı Azerbaycan'da kurulmuş gelişmiş ve buradan Anadolu'ya, Anadolu'dan da Balkanlar, Suriye, Mısır, Kuzey Afrika, Sudan, Habeşistan ve Güney Asya'ya yayılmıştır." (Uludağ, 1997: 394 "Halvetiyye" mad.) Bu alıntılar Halvetiliğin yayılma sahası ve genişliğiyle ilgili bilgi vermektedir. Halvetîlik farklı kıtalarda yankı bulmuş bir tarîkat olmuştur.

Halvetiyye tarîkatı " tarîkat kuluçkası ", " tarîkat fabrikası " ifadeleriyle anılan bir tarîkattir.(Gölpınarlı, 2010: 213) Bu durum tarîkatın yaygınlığının ve etkisinin göstergesidir. Bu tarîkat dört ana şubeye ve bu şubelerde kendi içerilerinde birçok şubeye ayrılmıştır. (bk. Gölpınarlı, 2010: 204-213 Eraydın, 2012: 393-403)

Gölpınarlı eserinde kol/ şube kurulumunu şu sözüyle açıklar: "*Kol kurmak o kadar kolaydır ki. Söz gelimi, tacın üstü düğmesizdir; birisi bir düğme koyar; kol kurulur. Tacın üstüne daire şeklinde bir bez parçası diktirir; kol kurulur. Onun üstüne birisi, bir küçük şekil ekler yahut bir daire daha kor; kol kurulur.*" (Gölpınarlı, 2010: 193) Kol kuran kişi ise "ikinci pir" olarak adlandırabileceğimiz "pir-i sâni" ünvanını alır. (Gölpınarlı, 2010: 193) Kol kurmanın tarîkat geleneğince olağan hatta ikinci pir olarak anılımindan bir övünç olduğunu da düşünürsek, günümüzde dahi etkili ve geniş bir coğrafyaya da yayılmış olan Halvetîliğin bu denli kollara ayrılması şaşırtıcı değildir.

Bu dört ana şube ve onların altındaki diğer şubeler ve kurucuları şu şekilde sıralanabilir.

1. Rûşeniyye Tarîkatı (Dede Ömer Rûşenî)
 - Demirtâşîyye (Mehmed Demirtâşî)
 - Gülşeniyye (İbrâhim Gülşenî)
 - Sezâiyye (Hasan Sezâî)
 - Hâletiyye (Hasan Hâletî b. Aliyyu'l A'lâ)

2. Cemâliyye Tarîkatı (Muhammed Hamîdüddin Cemâlî el-Bekrî)

Sünbüliyye (Sünbül Sinân)

Şa'bâniyye (Şeyh Şa'bân Velî)

Karabâşiyye (Karabaş Velî)

Nasûhiyye (Nasûhî Mehmed Efendi)

Bekriyye (Mustafa Bekrî)

Kemâliyye (Şeyh Muhammed Kemâleddin)

Semâniyye (Şeyh Muhammed b. Abdü'l-Kerîmü'l-Medenî's-Semâni)

Dürdiyye (Şeyh Şahâbeddin Ahmed Dürdürî)

Sâviyye (Şeyh Seyyid Ahmed b. Muhammedü'l-Mâlikiyyü's-Sâvî)

3. Ahmediyye Tarîkatı (Ahmed Şemseddin)

Ramazâniyye (Ramazâneddin Mahfî)

Cihangîriyye (Şeyh Hasan Bürhaneddin)

Behûriyye (Şeyh Muhammedü'l-Behûriyyü'r-Rûmî)

Raûfiyye (Raûfî Efendi)

Cerrâhiyye (Nureddin Cerrâhî)

Sinâniyye (Ümmî Sinan)

Muslihiyye (Mustafa Muslihiddin)

Zühriyye (Seyyid Ahmed Zührî)

Uşşâkıyye (Hasan Hüsâmeddin)

Cemâliyye (Mehmed Cemâleddin)

Salâhiyye (Abdullah Salâhaddin)

Câhidiyye (Câhidî Ahmed)

Mısıriyye (Niyâzî Mısrî)

4. Şemsiyye Tarîkatı (Şemseddin Ahmed b. Ebî'l-Berekât Muhammed b. Hasan ez-Zîlî)

Sivâsiyye (Abdü'l-Ahad Nûri) (Eraydın, 2012: 393-407)

Halvetiyye tarîkatının kütüğü ise birçok tarîkatta olduğu gibi Hz. Ali'ye dayanmaktadır. Tarîkat kütüğü şu şekilde sıralanmıştır: "Hz. Ali, Hasan Basrî, Habib Acemî, Davud Taî, Maruf Kerhi, Seriyü's-Sakatî, Cüneyd Bağdadî, Mumşâdül

Deynurî, Mehmed Bekrî, Veciheddinül Kadı, Ömer Bekrî, Ebülnecebül Sühreverdî, Kutbüddin Ebherî, Rükneddin Mehmed Necasî, Şahabeddin Mehmed Tebrizî, İbrahim Zadidül Geylanî, Ahî Mehmed bin Nurulhalvetî, Ömer Halvetî " (Eyüboğlu, 1987: 222)

1.3. HALVETİYYE'NİN SÜNBÜLİYYE KOLU

Halvetiye' nin tarikat fabrikası olarak anılmasından bahsetmiş ve kollarına yer vermiştik. Bu kollardan biri Sünbüliyye' dir. Diğer birçok Halvetî kolu gibi adını şeyhinin nâmından almıştır. Kurucusu Sünbül Sinan' dır. Sünnî bir tarıktır. Devrinde sevilmiş aynı zamanda halk ve saraydan destek görmüştür. Halvetîlik ile benzer yönleri olduğu gibi farklı özellikler de taşımıştır. Birçok tarikat gibi riyâzete çok önem verilmiştir. Geniş bir coğrafyaya yayılmıştır.

"Osmanlı'ların son döneminde yazılan tekke listelerinde Sünbülî Âsitânesinden başlanarak sıralamaya gidildiğini görülmektedir." (Yücer, 2010: 136)
" Kanûnî Sultan Süleyman Mayıs 1537'de Korfu seferine çıkarken Merkez Efendi' yi ordu şeyhliğine tayin etmiştir." (Aktaran: Yücer, 2010: 140) *"Koca Mustafa Paşa, Cem Sultan'ın öldürülmesine adı karıştığı için Yavuz Sultan Selim tarafından boğdurulmuş, inşa ettiği külliye yıktırılmak istenmiş, fakat Sünbül Sinan buna engel olmuştur." (Yücer, 2010: 140)* Sultan II. Abdülhamid Sünbülî şeyhi Rızaeddin Efendi' yi iftara davet ederek sofrasında ağırlamıştır. (Aktaran: Velikâhyaoğlu, 2000: 100) II. Mahmud oğlu Abdülmecit'in iyileşmesi için Sünbülî şeyhi Râzî Efendi'yi saraya davet etmiş ve olumlu gelişmeler sonrası Valide Sultan kendisine kıymetli hediyeler vermiştir. (Velikâhyaoğlu, 2000: 100) Yazarlardan aktarılan bu bilgiler Sünbüliyye tarikatının döneminde ilgi ve önem gördüğünü gösterir. Gerek Yavuz gibi şiddetli bir padişahın durdurulabilmesi gerek şeyhlere verilen görev ve ikramlar tarikatın saray desteğini gösterir niteliktedir.

Sünbüliyye tarikatı özellikleri bakımından bir kolu olduğu Halvetîlik ile büyük benzerlikler gösterse de farklı özellikler de sergilemiştir. "Sünbüliyye kolunun esasları; Sünbül Sinan'ın 33 yıllık şeyhlik süresinde bizzat yaşayarak uyguladığı

terbiye sistemi, yazdığı risaleler, yaptığı vaaz ve sohbetler ile şekillenmiştir." (Velikâhyaoğlu, 2000: 80) Kolda benzer ve farklı özellikler vardır. Yahya-yi Şirvânî'nin düzenlediği "vird-i settâr" ın okunması, erbaine, halvete, çile ve riyazete önem verilmesi ve Allah'ı esmâ-i seb'a ile zikredilmesi (Yücer, 2010: 139; Velikâhyaoğlu, 2000: 81) ile Halvetîlikle benzer özellikler gösterir. Farklılıkları arasında Halvetîlerin zikre Mülk sûresiyle Sünbülüyye'nin ise salât u selâmla başlaması söylenmiştir. Buna gerekçe olarak Sünbül Sinan'ın Mülk sûresi okunacağı an Hz. Peygamber'i görüp salât u selâma başlaması gösterilmiştir. (Velikâhyaoğlu, 2000: 82; Yücer, 2010; 139) Velikâhyaoğlu Vassaftan aktardığı bu bilgiden sonra diğer tarikat ve kollarda zikirde önce ve sonra Kur'an'dan sûreler okunduğunu, Halvetî geleneğinde de salât u selâm ile başladığını dile getirmiştir. (Velikâhyaoğlu, 2000: 82-83)

Sünbülüyye tarikatıyla ilgili söylenebilecek bir diğer özellik ise tarikat şeyhlerinin hem zâhirî hem bâtinî ilimlerde güçlü oluşudur. "(...) halifelerin genelde medrese kökenli vâiz ve imam olması tarikatın kökoleşmesini sağlamıştır." (Yücer, 2010; 137) "(...) bütün Sünbülüyye meşâyihî, önce zâhirî ve şerî ilimleri tahsil etmişler ve daha sonra tasavvufa yönelmişlerdir." (Velikâhyaoğlu, 2000; 87) Bu alıntılar şeyhlerin tahsilli oluşunu ve bu durumun tarikatın güçlü oluşuna gerekçe olduğunu gösterir. Zâhirî ilme önem verilmesinin bir diğer delili olarak Sünbül Sinan'ın yazdığı "Risâle-i Sünbül" isimli eserin sonunda bulunan ve söylediklerini desteklemek amacıyla dönemin şeyhülislamı Zenbili Ali Çelebi Efendi'den bir fetva alması da gösterilebilir. (bk. Velikâhyaoğlu, 2000; 115)

Sünbülüyye halifelerini şu şekilde sıralayabiliriz: Sünbül Sinân, Merkez Efendi, Merkezzâde Ahmed Efendi, Germiyanlı Yakup Efendi, Yusuf Sinâneddin, Alacahisarlı (Kruşevac) Necmeddin Hasan Efendi, Hasan Adlî Efendi, Seyyid Mehmed Eyyübî, Kerâmeddin Efendi, Mehmed Alâeddin Efendi, Mehmed Nureddin Efendi (en uzun süre görev yapan postnişin). Hasan Adlî soyundan gelen son âsitâne şeyhi Alâeddin Efendi'nin çocuksuz vefatıyla Ferruh Kethüdâ Tekyesi şeyhi Mehmed Hâşim Efendi soyundan postnişinlik devam etmiştir. XIX yüzyıl ilk çeyreğine kadar bu soydan devam eden postnişinlik Yıldızzâde Mehmed Emin Efendi'den sonra Devezzâde Mehmed Efendi ailesine mensup Ferruh Kethüdâ

Tekyesi şeyhi Mehmed Râzi Efendi ile tekkelerin kapatıldığı tarihe kadar devam etmiştir. Mehmed Râzi Efendi ismini oğlu Seyyid Mehmed Rızaeddin Efendi, Mehmed Kutbeddin Efendi (Kutbî Dede) ve son postnişin olarak Mehmed Râzi Efendi takip etmiştir. (Yücer, 2010; 137-138)

Sünbülüyye şeyhleri farklı boyutlarıyla da karşımıza çıkarlar. Devrana önem veren bu tarîkatta mûsikî yönü güçlü isimler de vardır. Aynı zamanda ediplik ve askerlik alanında boy gösteren şeyhleri de görürüz. Güzel sesiyle meşhur Yusuf Sinanneddin Efendi ve bestekâr Mehmed Kutbeddin Efendi'den mûsikî bağlamında bahsedebiliriz.(Velikâhyaoğlu, 2000: 91,93; Yücer, 2010; 138) İyi bir tahsil hayatı geçiren şeyhlerin birçoğu eserler üreterek ediplik yönlerini de sergilemişlerdir. Öyle ki birçok tartışmaya ve tepkiye sebep olan "devran" konusunda Sünbül Sinan kendini vaazları kadar yazdığı eserlerle savunmuştur. Eserlerin yanı sıra şiirleri olan Sünbülüyye şeyhleri de vardır. Askeri alanda Yakup Germiyânî Preveze Kalesi, Merkez Muslihiddin Korfu Seferi, Seyyid Hasan Necmeddin Eğri Seferi ile padişahın yanında manevî ve askerî olarak yer almışlardır. (Velikâhyaoğlu, 2000: 93-95)

Sünbülüyye tarîkatının "devran" konusunda eleştiri ve tepki aldığından bahsetmiştik. Bu tepkiler dini bir oyun gibi gösterildiği gerekçesiyle zâhirî ilim taraflarınca dile getirilmiştir. Ancak Sünbül Sinan gerek vaazları ve gerekse yazdığı Arapça "*Risâle-i Tahkikiyye*" ve Türkçe "*Risâle-i Sünbül Der Hakk-ı Zikr u Devrân*" adlı iki risale ile bu tartışmalara cevap vermiştir. Ve devran konusu şeyhülislamlık görevini üstlenen İbni Kemal ve Ebusuud Efendi tarafından cevaz almıştır. (Velikâhyaoğlu, 2000: 112-117)

Sünbülüyye tarîkatı geniş bir yayılma alanına sahiptir. "Sünbülüyye, Anadolu'da XVI ve XVII. yüzyıllarda Kütahya, Amasya, Manisa, Kastamonu gibi şehirlerde faaliyet göstermiştir." (Yücer, 2010; 138) Yakup Germiyânî, Aynî Dede, Necmeddin Hasan Efendi, Muslihiddin Efendi ve Hasan Adlî Balkanlar' da irşad görevinde bulunmuşlardır. Ayrıca tarîkatın Seyyid Mahmud el-Bağdadî tarafından Nijer'in Air bölgesine taşındığı da anlaşılmaktadır. (Yücer, 2010; 138-139) "Dimetoka, Yanbolu, Filibe, Niğbolu, Lofça, Yenice-i Karasu, Drama, Siroz,

Nevrekop, Usturumca, İnebahtı, Avlonya ve Selânik civarında Sünbülî Âsitânesine ait vakıf arazileri olduğu kaynaklarda belirtilmektedir." (Yücer, 2010; 139) Bilgilerin ışığında tarîkatın İstanbul ve Anadolu ile sınırlı kalmadığını söyleyebiliriz.

1.4. SÜNBUİYYE İLE İLGİLİ YAZMA ESERLERİN TANITIMI

Tezimizin konusu olan silsile Süleymâniye Kütüphanesi, Lala İsmail Bölümü 00153 numaralı yazmadır. Bu eserin özellikleri ve tanıtımı ayrıntılı bir şekilde ikinci bölümde işlenmiştir. "*Sünbülüyye' nin Türkiye kütüphanelerinde bilinen iki yazma nüshası mevcuttur. Bunlardan biri Süleymaniye Ktp. Hâlef Ef. No. 264/2 numarada kayıtlı nüshadır. Diğeri ise (...) Manisa İli Genel Kitaplığında, Ömer Fu'âdî Efendi'nin Bülbülüyye mesnevisini de içeren 1229 numaralı yazmanın 43 ve 66 varakları arasındadır.*" (Zavotçu, 2018: 568) Tarîkatla ilgili iki yazma eserler hakkında bilgi edindiğimiz bu kaynakta Manisa' da bulunan eser hakkında ayrıntılar bulunmaktadır. "*Siyah mürekkep ve ta'lik hatla yazılmış eser 19 satır olup aralardaki özel adlar, şiir ve nesir alt başlıkları, bazı şiir ve duâlar kırmızı mürekkeple belirtilmiş, önemli görülen ad ve ifâdelerin altları çizilmiştir.*" (Zavotçu, 2018: 568) ifadeleriyle eserin biçim özellikleri verilmiştir. Yazıdaki eser alıntılarında ve bilgilerden bu eserin konusunun şeyhlerin menkabevî hayatları olduğu anlaşılmaktadır.

1.5. ŞEYH SÜNBUİL SİNAN'IN HAYATI VE ŞEYHLİĞİ

Sünbülüyye tarîkatının kurucusu olan şeyhin asıl adı Yusuf'tur. Merzifon'da doğmuştur. Babasının adı Ali, dedesinin adı Kaya Bey' dir. Lakabı Zeynü'd'dîn, şöhreti ise Sünbül Sinan'dır. (Baltacı, 1982: 12; Hulvi, 2013: 425 Aktaran: Velikâhyaoğlu, 2000: 173)

"Sünbül" lakabının sebebi ise medresede eğitim gördükleri sırada bir hocalarının tüm öğrencilerinden bir çiçek getirmelerini istemesiyle ilgilidir. Sinan tüm yaratılanların kendi zikri olması sebebiyle eli boş olarak gelir. Bu olaydan günler sonra bir demet sünbülü hocasına getirir. Bunun sebebini sünbüllerin koparılmış bulmasıyla ve hocasının zikrinden faydalanmasını istemesiyle açıklar. Olaydan Sinan'a "Sünbül" lakabı kalır. (Gürdil, ty. sny.)

İlk tahsilinin ardından İstanbul'a eğitim için gelmiştir. Eğitim gördüğü sırada tasavvufa karşı mesafeli yaklaşmıştır. Aynı medresede eğitim gördüğü bir Halvetî müridi sayesinde Çelebi Halîfe lakaplı Muhammed Cemaleddin ile tanışmıştır. Bir rastlantıyla başlayan bu tanışma, arkadaşının isteğiyle sohbetine katılmasıyla devam etmiştir. Ve Sünbül Sinan sohbetinde Çelebi Halîfe'nin ona ferâset nazarıyla bakması üzerine kendinden geçmiştir. Şeyh başını dizine almış ve Sünbül Sinan kendine gelince Çelebi Halîfe'ye intisâb etmiştir. (Baltacı, 1982: 12-13; Hulvi, 2013: 425-426 Aktaran: Velikâhyaoğlu, 2000: 173-174)

Sünbül Sinan bu olaydan sonra bir rüya görmüş ve bu rüyayı şeyhine anlatmıştır. Tasavvuf geleneğinde rüyalar ve rüyaların şeyhlerce yorumlanması oldukça önemlidir. Sünbül Sinan rüyasında bir kuyunun başında toplanmış bir kalabalık görür. Bu kalabalık tulum ve kovalarla su çekmeye çalışmaktadır. Kendisi de susadığını hisseder ve kuyunun başına gider. Sinan'ın kuyuya gelmesiyle derindeki su kuyudan taşarak akmaya başlar. Ve susuzluğu giderilmiş bir şekilde uyanır. Şeyh Çelebi bu rüyayı başkalarının zorlukla elde ettiği ilahî mertebeleri Sünbül Sinan'ın kolayca elde edeceği şeklinde yorumlamıştır. (Baltacı, 1982: 13; Gürdil, ty. sny.; Hulvi, 2013: 427; Velikâhyaoğlu, 2000: 174)

Dört yıl halvet hücrelerinde çilesini doldurmuş ve bu durum şeyhi tarafından "Başkalarının kırk yılda elde edeceği ilahî mertebeleri dört yıl gibi kısa bir sürede buldu." sözüyle övülmüştür. Ardından Mısır'a halife olarak gönderilmiş ve burada tahminen üç yıl kalmıştır. (Baltacı, 1982: 14; Hulvi, 2013: 427; Velikâhyaoğlu,2000: 79,174)

II. Beyazıt döneminde İstanbul'da büyük bir deprem ve veba salgını başlamış ve padişah Çelebi Halîfe'den kırk müridi ile Mekke'ye gidip dua etmesini istemiştir. Bu sebeple yola çıkan Şeyh Çelebi o sırada Mısır'da bulunan Sünbül Sinan'ı bir mektupla harem-i şerîfe davet eder. Fakat Mekke'ye varan Sünbül Sinan burada şeyhinin yolda öldüğünü ve ona vasiyette bulunduğunu öğrenir. Ve şeyhinin vasiyetinde istediği gibi Çelebi Halîfe'nin kızı Safiye Hatun ile evlenerek posta oturur. Burada otuz üç sene şeyhlik yapar. (Baltacı, 1982: 14; Gürdil, ty. sny.; Hulvi, 2013: 428 Velikâhyaoğlu, 2000:79,174-175; Yücer, 2010: 136 "Sünbül Sinan" mad.)

Şeyhliği sırasında düşüncelerini gerek yazdığı eserler ve gerekse verdiği vaazlarla dile getirmiş ve bunların doğrultusunda Sünbülüyye şekillenmiştir. Bu tarikatın "devran" konusundaki düşünceleri döneminde tepki görmüştür. Özellikle devrin âlimlerinden Muslihiddin Sarıgürz (aslı Sarı Körez) devranı küfür olarak nitelendirmiş hatta dönemin şeyhülislamlarından İbn Kemal'e şikayetnâme yazmıştır. Bu şikayetnâme sonucunda hazırladığı fetvayı sarığının içine saklamış ve Sünbül Sinan'ın keramet göstererek fetvanın yerini bilmesiyle fetvayı yırtmıştır. Sarıgürz bununla kalmayıp âlimleri Sünbül Sinan'ın vaaz verdiği camide toplayıp onu sorularıyla sıkıştırmıştır. Sünbül Sinan Sarıgürz'e Mustafa Paşa hayattayken neden devrana katıldığını sormuş paşa hatrı ya da saygı için dahi böyle davranmasının kusur olduğunu söylemiştir. Ayrıca devranda sûfilerin akıllarının başlarında oluşunu humma hastalığını örnek vererek açıklamış bu hâlin ilahî bir vecd olduğunu ve şeriate aykırı olmadığını dile getirmiştir. (Baltacı, 1982: 16-18; Gürdil, ty. sny.; Hulvi, 2013: 429-432)

Sünbül Sinan'ın Yavuz Sultan Selim'le olan bağı ile ilgili çeşitli bilgiler vardır. Bunlardan biri Koca Mustafa Paşa' ya olan kızgınlığı sebebiyle padişahın hanıgahı yıktırmak istemesiyle ilgilidir. Yavuz Selim önce adamlarını göndermiş adamlarının görevi yapamamasıyla kendisi şeyhin yanına gitmiştir. Fakat şeyhi görünce kararından vazgeçmiş ve sebebini soranlara şeyhin yanında iki aslan ve iki aslana binmiş dev süvari gördüğünü söyleyerek yanıt vermiştir. Şeyh Sünbül Sinan padişahın sözü yere düşmesin diye dergâhın bacalarının yıkılmasını söylemiş bu durumdan hoşnut olan padişah beyaz samur kürkünü şeyhe hediye etmiştir. (Baltacı, 1982: 15; Gürdil, ty. sny.; Hulvi, 2013: 428-429 Velikâhyaoğlu, 2000: 177)

Yavuz Sultan Selimle ilgili yazılan diğler olaylar ise padişahın Şam'ı fethettiğı sırada hâlınden etkilendiğı bir veliden Sünbül Sinan'ın şöhretini duyması ve yaptıracığı köşke koymak istediğı Koca Mustafa Paşa Cami revaklarından şeyhin isteğıyle vazgeçmesidir. (Hulvi, 2013: 433-434 Velikâhyaoğlu, 2000: 177-178)

Şeyh Sünbül Sinan muharrem ayında hicri 936 (1529-1530) yılında vefat etmiştir. Mezarı Koca Mustafa Paşa Cami haziresinde Hz. Peygamber'in torunu olan Zeynep ve Rukaye'nin türbelerinin yanındadır. (Baltacı, 1982: 18; Gürdil, ty.: sny.; Hulvi, 2013: 434 Velikâhyaoğlu, 2000: 178)

Sünbül Sinan'dan sonra yerine damadı Merkez Efendi geçmiştir. Bu göreve dört halife istekli olmuş ve her biri mescidin bir köşesinde halvete girmişlerdir. Rivayete göre Merkez Efendi yedi gün boyunca yemek yemeyip su içmeyerek başka bir rivayete göre sadece suya perhiz ederek diğler halîfelerden ayrılmıştır. Ve onlarda Merkez Efendi'ye biât etmişlerdir. (Aktaran: Velikâhyaoğlu, 2000: 96-97)

"Yakub Germiyanlı, Cem Şah Efendi, Akşehirli Cemal Efendi, Maksud Dede, Kefeli Alaeddin Ali, Çavdarlı Şeyh Ahmed Dede onun halifeleri arasında zikredilebilir." (Yücer, 2010: 136 "Sünbül Sinan" mad.)

İKİNCİ BÖLÜM

2. METİN İNCELEME

2.1. BAZI KAVRAMLAR VE SİLSİLETÜ'N-NÛR

Silsile ve silsile-nâme, kültürümüzde genellikle dinî-tasavvufî kurum, dernek, cemaat, vakıf vb. yapı ve oluşumlarda yönetici zincirini beyan için kullanılan terimlerdir. Ancak, bu ifade, silsile ve silsile-nâme terimlerinin dinî-tasavvufî kurum, dernek, cemaat, vakıf vb. yapı ve oluşumlar dışında başka alan ve sosyal tabakalar için kullanılmadığı ya da kullanılmayacağı şeklinde anlaşılmalıdır. Osmanlı Devleti zamanında, H 1094/M 1682 yılında Musavvir Hüseyin tarafından tertip edilen minyatürlü bir sislsile-nâme, silsile ve silsile-nâme terimlerinin insanın yaratıldığı çağdan başlayarak ilk insan ve ilk peygamber Hz. Âdem'den itibaren peygamberler ve padişahların neseb yada şeceresini oluşturmak için de kullanıldığı fikrini vermektedir. Eserin inceleme kısmındaki *“Silsile-nâme, Batı medeniyetinin “genealogie” diye tanımladıkları, Türklerin soy ağacı veya şecere diye adlandırdıkları, “nesebnâme” diye de bahsedilen, sülalelerin (soyun) kimlerle akraba olduklarını gösteren bir nev’i şemadır. Ataerkil aile düzeni içinde olan Türkler sülâleye fazla önem vermişler, atalarına daima saygılı davranmışlardır. Anadolu’da köklü ailelerde bu gelenek halen devam etmektedir. (...) Hz. Muhammed’in sülâlesine mensup kişilerle meşgul olmak üzere “Nakibü’l-Eşraflık” adıyla bir makam kurulmuş, bu makam, peygamber sülâlesinin işlerine bakmış, ölümlerini deftere kaydetmiş, yani bir çeşit şecere tutmuşlar, onları uygun olmayan işlerde çalışmaktan, fena hallerde bulunmaktan men ederek, bir çeşit vasilik yapmışlardır. (...) Osmanlılarda da Yıldırım Bayezid Devrinde Nakibü’l-Eşraflık tesis edilmiş, (...) saltanatın son bulmasıyla bu müessese tarihe karışmıştır.”* (Bayram, 2000:7) cümleleri de yukarıdaki görüşümüzü destekler mahiyettedir. *“(…) silsile kelimesi tasavvufta bir tarîkatın birbirine icâzet veren şeyhlerin isimlerini ihtiva eden liste anlamında kullanılmış, silsileyi oluşturan isimlerin yazılı olduğu belgeye silsile-nâme veya tomar denilmiştir.”* (Tosun, 2009: 206 "Silsile" mad.) ve *“Tekke ve dergâhlar kapanmadan önce, tarîkat şeyhlerinin, halife, dede ve Bektaşî*

babalarının şecerelerinin bulunduğu bir hakikattir.” (Bayram, 2000:7) tanımları günümüzde yaygın olan dinî-tasavvufî tanımları ile uygunluk içerisindedir. Tezimize konu olan yazma eser de Şeyh Cemal Halvetî ile Şeyh Nureddin Efendi arasındaki şeyhleri sıralayan ve onlar hakkında kısa bilgiler veren dinî-tasavvufî karakterli bir silsilenâmedir.

Silsilenâmelerin Hz. Peygamber'e ulaşması gerekmektedir. Burada incelediğimiz Sünbülüyye silsilenâmesi Hz. Ali üzerinden Hz. Peygamber'e ulaştırılmıştır. "*Silsile-i Meşâyih-ı Halvetiyye Kaddesa'l-lâhu Esrârahüm Hâzret-i Rasûl-i Ekrem ve nebiyy-i muhterem şallalâhü àaleyhi vesellem Hâzret-i àAlî kerremullâh ü vechehu*" (16b)

"Bu alanın araştırmacılarından Trimmingham tarikat silsilelerinin iki kısımdan oluştuğunu, bunlardan mevcut şeyhle tarikatın kurucusuna kadar olan kısma Silsile-i bereke, tarikatın kurucusundan silsilenin en yukarısındaki halife ve Hz. Peygambere kadar olan kısma, Silsile-i vird denildiğini belirtir." (Aktaran: Aşkar, 2001:238) Bu bilgiler ışığında 3b bölümünde Cemal Halvetî ile başlayan kısımdan 15a sayfasındaki temmet kısmına kadar süren silsilenâmeyi "*silsile-i bereke*", 16b sayfasında "*Silsile-i Meşâyih-ı Halvetiyye Kaddesa'l-lâhu Esrârahüm*" başlığıyla başlayan ve 20b sayfasına kadar süren silsilenâmeyi "*silsile-i vird*" olarak nitelendirebiliriz.

"Menkabe yahut manâkıb, tasavvuf tarihinde, sûfilerin izhar ettikleri hârikulâde olaylar demek olan kerâmetleri nakleden küçük hikâyeler manasında (...)" (Ocak, 1997: 27) kullanılan bir kavramdır. Ve bu tarzdaki eserler "menâkıbnâme" olarak adlandırılmıştır. Silsilenâmemizde altı farklı başlıkla sıralanan kerâmet kısmı vardır. Bu kısım 7a'daki "Naql-i Kerâmet Evvel-i Hâzret-i àAzîz" başlığıyla başlayarak 13a'daki Nureddin Efendi'nin ölümünün anlatıldığı kısma kadar devam etmiştir. İçeriği sebebiyle bu kısmı menâkıbnâme olarak düşünebiliriz.

Eser hicrî 1169 (miladî 1755/1756) yılında Kayyımzâde Muhammed Efendi ve Kürekcibaşızâde Ali Efendi tarafından yazılmıştır

2.2. YAZMA TAVSİFİ

Eserin adı "*Silsiletü'n-Nûr*" şeklinde yazar tarafından nitelendirilmiştir. Kütüphane adı ve numarası Süleymâniye Kütüphanesi Lala İsmail bölümü, 00153 numara şeklindedir. 12X20, 8X15 ebadında beyaz Avrupa kağıt, aharlı, filigranlı, mihrabiye (1b), 21 varak, 1a ve 20b'de kütüphane kaşesi, 20b'de temmet kaydı. 21 a boş. Mihrabiye "*Hazâ Silsiletü'n-Nûr*" başlıklı eser adı kayıtlı. Çift sütun okunaklı siyah mürekkeple yazılmış nesih yazı, başlıklar kırmızı mürekkeple, kenarlar kırmızı cetvel. Orta sütunun arası kırmızı çift cetvelle.

2.3. ESERİN BİÇİMİ

Silsiletü'n-nûr nazım ve nesir karışık olarak yazılmış bir eserdir. Eserin 1b ile 15a sayfaları arası manzum, 15a ile 20b sayfaları arası da mensur olarak yazılmıştır. Manzum kısmın ilk sayfalarında dinî içerikli şiirler (1a-3b) mevcuttur. Besmele övgüsünde bir şiir, akabinde de Allah'ı birleyen ve ululayan bir tevhîd ile Hz. Muhammed övgüsünde bir na't, na't'i takiben eseri yazma sebebi ve akabinde şeyhlerin kısa takdîmlerinin yer aldığı silsilenâme kısmı manzum olarak mesnevî nazım şekli ile yazılmıştır. Mesnevî *müfte'ilün, müfte'ilün, fâ'ilün* vezni ile yazılmıştır. 15a- 20b arasındaki mensûr kısımda da Nakşibendiyye ve Halvetiyye şeyhlerinin silsilesi kayıtlıdır.

2.4. ESERİN İÇERİK ÖZELLİKLERİ

Silsiletü'n-Nûr'un başında besmele övgüsünde bir şiir, akabinde de Allah'ı birleyen ve ululayan "*Faşl-ı Hamd-i Bārî Cellet 'Azametuhu*" başlıklı bir tevhîd'e yer verilmiştir. Tevhîd'de Allah'ın kâinâtı ve varlıkları, eş ve benzerine gerek duymaksızın "*kün*" emriyle yoktan yarattığı, sırrını Âdem'de gizli kıldığı ve rahmetine sınır ve son olmadığı belirtilmiştir. Aşağıda verilen birkaç beyitle tevhîdin işleniş örneklendirilmiştir.

*Kün didi işbāt-ı vücūd eyledi
Zātını esmāda şühūd eyledi (2b/21)*

*Sırrını ādemde nihān eyledi
Maèrifeti dürrine kān eyledi (2b/24)*

*Biz dahı müstağrak-ı inèāmiyuz
Bende-i nāçîzî-i ikrāmiyuz (2b/26)*

Tevhîdi takiben İslâm peygamberi Hz. Muhammed övgüsünde bir na't mevcuttur. Na'tte Hz. Muhammed'in üstünlüğü, Allah'ın övgüsüne mazhar oluşu, şefaath ediciliğı, önemi, bilginliğı, âlemin efendisi oluşu, son peygamber oluşu, merhameti, güzelliğlerinin çokluğu, O'nu anlatmanın yetersiz oluşu, merhameti " Faşl-ı Na'ti Rasûl-i Ekrem Şallallāhü 'Aleyhi ve Sellem" başlığıyla başlayan 21 beyitlik bölümde anlatılmıştır.

*Taht-ı şefā'atde şefi'ü'z-zünüb
Sensin eyā kâşif-i sırr-ğuyüb (2b/30)*

*Ĥatm-i rüsül şāh-ı kamu enbiyā
Sensin eyā nūr-ı ziyā-ı dü-cā (3a/36)*

*Der-gehiñ ey mahzen-i esrār-ı Ĥaqq
Derdi güneh-kāra devā kıldı Ĥaqq (3a/37)*

Yukarıda verilen beyitler na't kısmında yer alan ve peygamberin şefaath ediciliğı, son nebi oluşu ve merhametinin anlatıldığı beyitlerdir.

Na'tın akabinde eseri yazma sebebinin açıklandığı "Faşl-ı Sebeb-i Te'lif-i Nazm" başlıklı bir kısım vardır. Beş beyitten ibaret olan bu kısım da eserin yazılma sebebi açıklanmış, akabinde ise şeyhlerin tanıtımını da içeren silsile kısmına başlangıç yapılmıştır. Bu kısım da ilk olarak Şeyh Cemal Halvetî'nin tanıtımını

yapılmış, sonrasında Sünbül Sinan'dan başlayarak Sünbülüyye şeyhlerinin silsilenâme usulünce kısa takdîmlerine yer verilmiştir. Silsilenâmenin sonunda "Temmet" kısmı bulunmaktadır.

"temmet-i sene

1169

Ḳayyım-zāde Muḥammed Efendi

Kürecibaşı-zāde ʿAli Efendi

İkisi berāber saʿy idübb yapılmışdur" (14b)

Alıntılanan ifadeyle temmet kısmı verilmiş ve bu kısımda eserin yazılış tarihi ve yazarları belirtilmiştir.

Eserin manzum kısmında beyitlerle özellikleri verilen şeyhler sırasıyla şu şekildedir: Şeyh Cemal Halvetî, Sünbül Sinan, Şeyh Merkez Efendi, Hz. Yakup Efendi, Hz. Sinan Efendi, Şeyh Yemeni Hasan Efendi, Şeyh Adlî Efendi, Şeyh Seyyid Muhammed Efendi, Şeyh Kerameddin Efendi, Şeyh Alaeddin Efendi ve Şeyh Seyyid Nureddin Efendi. Bu sıralamayla on bir şeyh ile ilgili bilgi verilmiştir.

Silsiletü'n-Nür idi ledün dile

On iki kandîl idi bir sünbüle (6b/118)

Lîk on ikincisidür kuṭb-ı dîn

Rÿhını taḳdîs ide Rabb ü Muèîn (6b/119)

Bu beyitlerde yazar eserinde on bir isimden bahsettiğini belirterek on ikincisini " *kuṭb u dîn*" şeklinde belirtmiştir. Buradaki on iki sayısının on iki imama işaret ettiği düşünülebilir.

Esas üzerinde durulan isim ise Şeyh Seyyid Nureddin Efendi'dir. Hakkında bilgi verildikten sonra " Naḳl-i Kerāmet Evvel-i Ḥazret-i ʿAzîz", " Kerāmet-i Düvvüm ez-ʿAzîz Nüre'd-dîn Efendi" , "Naḳl-i Kerāmet-i Sîvvüm ez-Ḥazret-i ʿAzîz", " Naḳl-i Kerāmet Çehārüm ez-ʿAzîz", " Naḳl-i Kerāmet-i Pencüm ez-Ḥazret-i ʿAzîz" ve "Naḳl-i Kerāmet-i Şeştüm ez-ʿAzîz" başlıklarından oluşan

kerâmetlerin anlatıldığı bir kısım vardır. Bu kısmı " Naql-i Vefât-ı Hazret-i Şeyh Es-Seyyid Nûre'd-dîn Kıddise Sırrihü'l-Mubîn Vefât-ı Sene 1160" başlığının altında Nureddin Efendi'nin ölümü ve cenaze töreninin anlatılıp yüceltildiği bölüm izlemiştir. Bahsedilen bu kısım 5a ile 14b şeklinde numaralandırılan sayfalar arasındadır.

15a-20b arasındaki mensûr kısımda da Şeyh Beyazîd Bistamî, Şeyh Ebulkasım Gürgânî, Şeyh Ebu Osman Magribiyye, Cüneyd Bağdâdî, Davud Taî, Yusuf Hemedânî, Kastamonulu Şaban Efendi, Sofyalı Bâlî Efendi, Cem Şâh, İbrahim Kayserî, Şeyh Timurtâşî gibi isimlerin de zikredildiği Nakşibendiyye ve Halvetiyye şeyhlerinin silsilesi kayıtlıdır

2.5. DİL VE İMLÂ ÖZELLİKLERİ

İncelediğimiz eser yazıldığı dönem ve gösterdiği dil, imlâ özellikleriyle Eski Anadolu Türkçesinin özelliklerini taşımaktadır. Bu durum eserdeki ekleri dil içi çeviri kısmında yuvarlak şekilleriyle okumamızı gerekçelendirmiştir.

Halka-i tevḥîde girince hemân

*èAşkına **devr** eyler idi āsumân (6a/107)*

Gördi merāyâ-yı meşâlîde dîl

*Yoğ idi fikrimde benim **ğışş [u] ğill** (8a/154)*

***Yüzümi** gören sözüüm işiden*

Meclis-i ḥāşımda benim èıyş iden (10a/208)

Eski Anadolu Türkçesi etkisiyle Arapça, Farsça kelimelerde Türkçe okunuşlardaki sesli harflerin gösterimi bu beyitlerdeki "devir, ğışş [u] ğill, yüzümi" kelimeleriyle karşımıza çıkmıştır. Ve metinde ünlü yazımı olmadığı halde vezin

gereğince okunma şekliyle aşağıdaki beyitler bu duruma örnek olarak gösterilebilir:

*Vire izin rāḥim-i Rabb'ül-Muèîn
Anda şefâ'eat ideler şāfi'èîn (10a/ 205)*

*Emr idüben ḥalka-i zikir o pîr
Dest-i şerîfi ile oldu müşîr (13b/288)*

Bu beyitin orjinal yazımında "dil" ile "beste" kelimelerinin bitişmeden yazılmış olması Eski Anadolu Türkçesini çağırıştırır niteliktedir.

Bazı Arapça-Farsça sözcüklerde ise uzun ünlüler kısa olarak yazılmıştır. Bu durum müstensihin yazım ve dil özellikleri konusunda bilgisinin yetersiz olduğu fikrini vermektedir:

*Zümre-i küffâr-ı nüḥüset-ḳarîn
Fırḳa-i efrenc-i bed-âyin ü dîn (11b/ 240)*

Sadece yazım ve dil özellikleri konusunda değil vezin hususunda da müstensihin bilgisinin yetersiz veya dikkatsiz olduğu söylenebilir. Eserdeki vezni bozuk mısralar bu duruma örnek teşkil eder niteliktedirler:

*Gördüm o sulṭân-ı tarîḳat-nümâ
Beyne's-sufûf hizmet-i eyler edâ (8b/165)*

*Bende şefâ'eat idem ihvânıma
Dervîşlerime ḥullânıma (10a/ 2016)*

*Hâzretü's-Seyyid Zeyne'l-èĀbidîn
Zâde-i Āḳ Maḥmûd Efendi güzîn (10b/218)*

Bir gün o şah-bâz-ı serfirâz-ı dîn

Mürşid-i Hak Hazret-i Şeyh Nûre'd-dîn (11a/245)

Metinde dikkat çeken diğer bir dil özelliği ise tamlamalardaki izâfet kesrelerinin yer yer gösterilmesidir. Bu duruma aşağıdaki beyitlerde yer alan koyu tamlamalar örnektir.

Şundi yed-i pākî ile şerbeti

Gitdi o dem cân-ı dilim kûrbeti (9a/182)

Bende size eyleyim ibşâr-ı Hak

Görince zâhir ola esrâr-ı Hak (12a/255)

Aşağıdaki beyitte ise *deryâ* sözcüğünün sonuna eklenen belirtme eki (-ı) ile sözcük ve ek arasına gelen yardımcı sesi (y) karşılamak üzere tek bir y (ے) harfi konulmuştur.

Ġavrına bu sırrın ebed' irmedük

Şiddet-i deryâyı hele görmedük (13a/277)

2.6. ESERDE GEÇEN ÂYET VE HADİSLER

Silsiletü'n-Nûr'da anlatılan konu ve ifâdeyi inandırıcı kılmak için fırsat düştükçe Kur'an'dan âyetlerle muhtelif hadîslere, özlü söz ve kelâm-ı kibâr nev'inden sözlere de başvuruda bulunulmuştur. Böylelikle anlatılan mevzu, konu ve hususun inandırıcılığı artırılıp anlam pekiştirilmiş hem de ifadenin güzel olması sağlanmıştır. İktibasların bir kısmı yarım (parça), bir kısmı da tam olarak yapılmıştır. Bu bağlamda eserde aşağıdaki âyet ve hadislere yer verilmiştir:

1. ahsen ü takvîm: İnsanın yaratılışıyla ilgili olarak Tin sûresinde geçen bir ifadedir. "Biz gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık." (Tin 95/4) anlamındadır. (Altuntaş ve Şahin, 2009: 596) Yapılan bu yarım iktibas Hz. Âdem'in yaratılışından bahsedilen beyitte "hilat", "eskiden, pâdişah veya vezir tarafından takdîr edilen, beğenilen kimseye giydirilen süslü elbise, kaftan" (Devellioğlu, 2010: 425) kelimesiyle kullanılmıştır. "En güzel biçimde " yaratma ifadesi fiziksel bir özellikten çok ruhsal ve kavrayışsal bir ifade olarak kullanılmıştır. Bu sebeple devletin en üst makamı olan pâdişah veya vezir tarafından beğeni göstergesi olarak giydirilen bir kaftanla ilişkilendirilmiştir.

Âdemi halk eyledi tekrîm için

*Hil'atını **ahsen ü takvîm** için (2b/22)*

2. ev ednâ: *ev ednâ*, Hz. Muhammed'in Allah'ın huzuruna daveti niteliğinde olan Mi'râc olayı ile ilgili olarak Kur'ân'da geçen "(Peygamber'e olan mesafesi,) iki yay aralığı kadar, yahut daha az oldu. (Necm, 53/9) (Altuntaş ve Şahin, 2009: 525) âyetinden yapılmış bir yarım iktibastır. Araplarda "iki yay aralığı" ayrı bir anlama sahiptir. Bu dönemde yaylaya çıkan Araplarda dostluk göstergesi olarak kurulan çadırlar iki yay arası mesafede kurulurdu. (Yılmaz, 2013: 145) Silsilede bu kelime Allah'a yakınlık ve açıkladığımız gelenek ilişkisi sebebiyle bir " makam " olarak değerlendirilmiştir. "*ev ednâ*" şeklindeki bu yarım iktibâs *Silsiletü'n-Nûr*'da sır ve makam sözcükleri ile ilgi kurularak zikredilmiştir:

*Ey şeh-i kevineyn-i **ev ednâ** maqâm*

İns ü melek kapuña kemter-gulâm (2b/28)

*Sırr-ı **ev ednâ**nî olan èârifi*

Emr-i fe evhâniñ olan vâkifi (3a/34)

3. fe evhâ: "*Fe-evhâ ilâ abdihî mâ evhâ* " "*Böylece Allah kuluna, vahyedeceğini vahyetti.*" (Necm, 53/10) (Altuntaş ve Şahin, 2009: 525). Necm sûresindeki bu ayete yarım iktibas yapılmıştır. Emir kelimesiyle beraber, vahiy ile ilgili kullanılmıştır.

Sırr-ı ev ednāniñ olan èāriñi

Emr-i fe evhūniñ olan vākifi (3a/34)

4. kün: " (...) ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir."(Bakara, 1/117) (Altuntaş ve Şahin, 2009: 17) ayetine yarım iktibas yapılmıştır.

Kün didi işbāt-ı vücūd eyledi

Zātını esmāda şühūd eyledi (2b/21)

5. levlāk: Bahsedilen hadis "*Levlāke levlāke le-mā halaktü'l-eflāke*" şeklindedir. Anlamı ise "*Sen olmasaydın, sen olmasaydın (ey Muhammed), felekleri yaratmazdım.*" Bu hadis kaynak olarak güçlü kabul edilmese de na'tların çoğunda yer almıştır. (Yılmaz, 2013: 456) İncelediğimiz silsilede de gelenekteki yaygın kullanım şekli itibariyle na't kısmında aşağıdaki şekilde geçmiştir:

Sensin eyā şāh-ı nüh eflāk sen

Sensin eyā maḥrem-i levlāk sen (3a/35)

6. li-maè-Allāh: "Benim Allah ile ..." me'âlinde bir söz (hadis) olup "Benim Allah ile öyle anlarım olur ki, ne bir mukarreb melek, ne de gönderilmiş bir nebi öyle yakınlığı elde edebilir." me'âlinde rivâyet edilen bir sözden yapılmış yarım iktibastır. (Yılmaz,1992: 115; el-Aclûni C.II: 132)

Müjde gül-i tuḥfe-i Allāhdur

Ḥālet-i lî vakt-i maè Allāhdur (9b/195)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. METİN ÇEVİRİSİ

3.1. SİLSİLETÜ'N-NÛR DİL İÇİ ÇEVİRİ METİN

[1b]

Hāzā Silsiletü'n-Nūr

Bismillāhirrahmānirrahîm ve bihi

1. Nazm-ı kerîm ravza-yı nūr-ı kadîm
Besmele ol ravzada èamber-şemîm
2. Bâsı anıñ mazhar-ı sırr-ı vücûd
Fâiz āââre-i bidev' ü yeèûd
3. Besmeledür münşî-i nûn ve[l]- kalem
Kâşif-i esrâr-ı ğıṭâ-i kadem
4. Sîni anıñ seyr-i il-Allāh için
Oldı vesîle dil-i āġāh için
5. Mîm-i avāz zāt-ı müsemmā-peyām
Muṭṭaliè-i şems-i ufķ-ı feyz-i tām
6. İsm-i Celāl cāmiè vü fāruķ durur
Nūr-ı şifāt üzre çü yāruķ durur
7. Ol iki ismeyn dü-cihān devleti
Yaèni ki Raḥman ü Raḥîm ḥazreti
8. Eyledi ol Hālîķ u Perverdigār

Bu ikiden rahmeti dürreyn-niâār

[2a]

9. Raḥmet-i Ḥaḳḳ oldu iki kısım èayān
Biri vücüb biri daḥı imtinān

10. Çünki vücūbiyyeti ferdādatur
Minneti dünyāda vü èuḳbādatur

11. Nokḩası dürr-i yem-i ferdiyyedür
Menbaèi cüz' ü kül ü cemèiyyedür

12. Şeddesi şîrāze-i ümmü'l- kitāb
Cezm durur şemse-i faşlu'l- ḩiḩāb

13. Olsa ḩamu tendeki mūlar zebān
Eylemeye fażl-ı şerî fin beyān

14. Lîk buyurdu o èazîmü'ş- şifāt
Mazhar-ı tām āyine-i nūr-ı õāt

15. Cümle emirler ki özi bāl ola
Şāḩib-i şān rābıḩa-i ḩāl ola

16. Olmasa ser-levḩasına besmele
Ebter olur beñzer o nîm-bismile

17. Bende görüp itdim aña iḩtidā
Eylemedim besmelesiz ibtidā

Faşl-ı Ḥamd-i Bārî cellet 'azāmetühu

18. Oldı tamām besmele aşl u fūrūè
 Ḥamd-ı Ḥudāya daḥı kılam şūrūè
19. Ḥamd-ı Ḥudā cümleye ser-kār olur
 Ḥamd añā taḥḳîḳ-i sezā-vār olur
20. Yoğ iken eşbāḥ u şūverden nişān
 Heykel-i eşkāl-ı zemîn ü zemān

[2b]

21. *Kün* didi iâbât-ı vücūd eyledi
 Zâtını esmâda şühūd eyledi
22. Âdemi ḥalk eyledi tekrîm için
 Hilâatını aḥsen ü taḳvîm için
23. İtdi nihāde serine¹ tâc-ı nūr
 Tā ki ola mazḥar-ı Rabb-i Ğafūr
24. Sırrını âdemde nihān eyledi
 Maèrifeti dürrine kân eyledi
25. Zî-kerem ıssı zihî erḥam Ḥudā
 Yoḳdur āniñ raḥmetine intihā
26. Biz daḥı müstağraḳ-ı inèâmiyuz
 Bende-i nāçîzî-i ikrâmiyuz
27. Lehce-i ḥamda ire çün ihtitām

¹ Kelimenin metindeki "sırrına" yazılışı beytin veznine ve anlamına uygun değildir.

Şalli èalā rūḥ-ı rasūlü'l-enām
Faşl-ı Naèt-i Rasūl-i Ekrem
Şallallāhü èAleyhi ve Sellem

28. Ey şeh-i kevneyn-i ev ednā maḳām
İns ü melek ḳapuña kem-ter-gulām

29. Sensin o maḥbūb-ı Ḥudā-yı Ğanî
Medḥ iden oldur seniñ evşāfını

30. Taḥt-ı şefāèatde şefièü'z-zünüb
Sensin eyā ḳāşif-i sırr-guyüb

31. Èİllet-i ğā'ibesinin ādemiñ
Ādeme cān-baḥş olan işbu demiñ

32. Kenz-i ḥafî gevheriniñ ḳānisıñ
èİlm-i ledün baḥriniñ èummānisın

[3a]

33. Rāst durur ḳāmetiñe ey Raḥîm
Ḥilèat-ı pākîze-i ḥulḳ-ı èazîm

34. Sırr-ı *ev ednāniñ* olan èārifî
Emr-i *fe evḥāniñ* olan vāḳifî

35. Sensin eyā şāh-ı nüh eflāk sen
Sensin eyā maḥrem-i *levlāk* sen

36. Ḥatm-i rüsül şāh-ı ḳamu enbiyā
Sensin eyā nūr-ı ziyā'-ı dü-cā

37. Der-gehiñ ey maḥzen-i esrār-ı Hakk
Derdi güneh-kāra devā kıldı Hakk

38. Hāk-i rehüñ kühl-i cilā'-ı èuyün
Rüşeni-i dide-i rühāniyün

39. Oldı şeref-yäfte-i na'el-i güzün
Şāh-ı semāvāt olan èarş-ı berün

40. Cümle midād olsa biḥār-ı meṭer
Hem kalem olsa kamu eşcār-ı ber

41. Yazmayalar ḥüsnü[nü]ñ evşāfını
Biñde bir evşāfınıñ elṭāfını

42. Ey keremiñ kānı ḥabīb-i Hūdā
Der-gehiñ èāşiler için mültecā²

43. Ben daḥı èāşilerin ednāsiyem
èĀciz ü dermān-desiyem kāsiyem

44. Kıl nazār ey menbaè-ı envār-ı zāt
Bula yeñiden dil ü cānım ḥayāt

45. Al elim ey ümmete feryād-res
Kalmaya ṭabèımda hevā vü heves

[3b]

46. Ben kim olam mādiḥ olam zātıñı

² Metindeki "müntecā" sözcüğü beytin anlamına uygun değildir.

Zāt-ı şerīfũndeki āyātĩnĩ

47. Budur ümîdim ki ola bendesi
Bendesiniñ èāşık-ı efgendesi

48. Hāşılı her lahẓada³ yüz biñ selām
Ola anıñ āline temme'l-kelām

Faşl-ı Sebeb-i Tel'îf-i ìn Nazm

49. Genc-i derūnumda hüveydā olan
Bāèiâ-i taħrîk-i süveydā olan

50. Hāzret-i Nūre'd-dîn'in āyātını
Nāķil olam keşf ü kerāmâtını

51. Ravza-i sünbülde olan qudsiyān
èĀlem-i ğayb anlara oldı mekān

52. Her biri ser-ħalka-i èirfān idi
Maèrifetu'llāh ile pür-dān idi

53. Şeyh Cemāl idi gelüp ibtidā
Eyleyen ol ravza-i tevħîde-cā

Hicret-i Hābîbü'n-Nebî

Hāzret-i Şeyh Cemāl-i Hālvetî

Sene 890 toķuz sene post-nişîn olmuşdur sene 9

54. Nüh sene seccāde-nişîn oldılar
Taħt-ı ħilāfetde mekîn oldılar

³ Metindeki "lahẓda" şekli kelimenin imlasını bozmaktadır ve vezne uygun değildir.

55. èĀlim ü taḥrîr-i zemân idi ol
èĀrif-i esrâr-ı nihân idi ol

56. Menbaè-ı envâr-ı kerâmet idi
Pâd-şeh-i şeh-r-i velâyet idi

[4a]

57. Āḥir idüb niyyet ile èazm-i râh
èAşk-ı ḥabîb ile o himmet-penâh

58. Sûy-ı Hicâza gidüb ol pâk-bîn
Zât-ı şerîfi olub anda defîn

59. Kıldı o gencîneye tevḥîd hemân
Şeraè-ı tâbût ḳorusını mekân

Hicret-i Rasûlü'n-Nebî

Ḥazret-i Şeyḫ Sünbül Efendi

Sene 899 otuz üç sene post-nişîn olmuşdur sene 33

60. Baèdehu bûstân-ı ḥilâfetde şân
Virdi yetişdi Sünbül Sinân

61. Oldı otuz üç sene bî-iştibâh
Ḳuṭb-ı Ḥudâ mavşıl-ı sırr-ı İlâh

Hicret-i Rasûlü'n-Nebî

Ḥazret-i Şeyḫ Merkez Efendi

Sene 932 yigirmi yedi sene post-nişîn olmuşdur sene 27

62. Merkez Efendi gelüb itdi zühür
Şadr-ı hilāfetde o merd-i ğayūr

63. Oldı yigirmi yedi yıl k̄uṭb-ı H̄aḳḳ
Virir idi ʔilm-i ledünden sebaḳ

Hicret-i Rasūlü'n-Nebî

H̄azret-i Yaʔḳūb Efendi

Sene 959 yigirmi sene post-niṣān olmuşdur sene 20

64. H̄azret-i Yaʔḳūb kerāmet-i temîz
Mıṣr-ı dile ol daḳı oldı ʔazîz

65. Oldı yigirmi sene k̄uṭb-ı cihān
ʔilm-i ledün sırrını kıldı beyān

Hicret-i Rasūlü'n-Nebî

H̄azret-i Sinān Efendi

Sene 979 altı sene post-niṣān olmuşdur sene 6

[4b]

66. Şoñra gelüp oldı hilāfet-niṣān
Yaʔḳūb Efendi veledi Şeyḫ Sinān

67. Altı sene şeyḫlik idüb Ay Dedem
Ġitdi olub ravzada Şeyḫü'l- H̄arem

Hicret-i Rasūlü'n-Nebî

H̄azret-i Şeyḫ Yemenî H̄asan Efendi

Sene 985 otuz üç sene post-niṣān olmuşdur sene 33

68. Şeyh Hasan necm-i Süheylî Yemen
Hâmil-i esrâr-ı Hudâ mü'temen

69. Oldı otuz üç sene ol şeyh-i dîn
Kâşif-i esrâr-ı eulûm-ı yakîn

Hicret-i Rasûlü'n-Nebî
Hâzret-i Şeyh eAdlî Efendi
Sene 1019 yedi sene post-nişîn olmuşdur sene 7

70. eAdlî Efendi-i velâyet-şièâr
Oldı o da şeyh-i sigâr ü kibâr⁴

71. Yedi sene keşf ü nihân eyledi
eAllemü'l-esma'ı beyân eyledi

Hicret-i Rasûlü'n-Nebî
Hâzret-i Şeyh Seyyid Muḥammed Efendi
Sene 1025 altı sene post-nişîn olmuşdur sene 6

72. Baèdehu ol seyyid ü âl-i resûl
Eyledi merdân-ı Hakk anı kabûl

73. Hâzret-i Hakkıñ o da maḥbûbıdur
Şöhreti Muḥammed-i Eyyübîdür

74. Bist ü cehârüm sene subḥ u mesâ
Oldılar ehl-i Haka çün reh-nümâ

Hicret-i Rasûlü'n-Nebî
Hâzret-i Şeyh Kerâme'd-dîn Efendi

⁴ "şeyh ü sigâr u kibâr " şekli anlama uymamaktadır.

Sene 1049 on sene post-nişîn olmuşdur sene 10

[5a]

75. Şeyh Kerāme'd-dîn Efendi dahı
Seyyid-i  Ālî neseb idi aĥî

76. Milket-i ma n da o Ő hib-kem l
On sene Şeyh oldu o z -cidd   h l

Hicret-i Ras l 'n-Neb 

H zret-i Şeyh Seyyid  Alae'd-d n Efendi

Sene 1059 otuz bir sene post-niş n olmuşdur sene 31

77. Seyyid  Alae'd-d n Efendi nesib
Derd ile inler idi hoş tabib

78. Oldı otuz bir sene Őeyhiyyet 
G n gibi z hir idi k tbiyyet 

79. Bezm-i haĥ katden idi neşe'si
 na yetiŐmiŐdi Haĥ 'm n cezbesi

80. Sırr-ı ras l idi o hayru'l-halef
Virdi o der-g h[a] netice Şeref

Hicret-i Ras l 'n-Neb 

H zret-i Şeyh Seyyid N re'd-d n Efendi

Sene 1090 seks n sene post-niş n olmuşdur sene 80

81. M -haŐal ol ibn-i ras l 'l-en m
Necl-i  Alae'd-d n o fahr 'l-kele m

82. Burc u siyâdetde o bir mâh idi
Kurretü'l-èayn-ı Esed-ullâh idi

83. Hazret-i Nûre'd-dîn o zât-ı şerîf
İbn-i şerîf ibn-i şerîf bin şerîf

84. Bâğ-ı haqîkatde o nûr-ı behî
Sünbülî idi gehî serv-i sehî

85. Cebhe-i pâkinde nümâyân idi
Nûr-ı velâyet katı tâbân idi

[5b]

86. Kaşları mihrâb idi ehl-i dile
èĀşık olur idi gören derd ile

87. Çeşm-i şühûd ehline şâhid idi
Her nazarı Hakkı müşâhid idi

88. Hadd-i münevverleri vird-i cinân
Toymaz idi aña bağan ins ü cân

89. Bîni-i mevzûnı leţâfet-şemîm
Nûrdan bir elifdi müstaķîm⁵

90. Lebleri laèl ü dişi dürr-i èAden
Hoķka-i esrâr-ı haqîkat-dehen

91. Sebèa meâânîniñ o ser sûresi

⁵ Mısra'ın vezni bozuktur.

Muşhaf-ı hüsnünde olan lihyesi

92. Nutq-u şerîfi idi hikmet eşer

Her sözi vahdet demîni remz ider

93. Cism-i sa'âdetleri gayet laîf

Etlü degül idi velâkin naîf

94. Şafha-i zahirindeki hâl-i siyâh

Müher-i hilâfet idi bî-iştibâh

95. Zât-ı mehâbetlü 'azîz idi hem

Ahsen-i ahlâk-ı 'uluvvü'l-himem

96. Tab'ı selîm idi huluuvvü'l-keâm

'Âşık idi şohbetine hâş [u] 'âm

97. Maḥzen-i esrâr-ı 'ulûm-ı yaḳîn

Ma'eden-i fazl-ı 'ârif dānâ-yı dîn⁶

98. Ğavṣ-ı zemānî idi şâhib-fütûḥ

Nûr-ı dıraḥşân idi manend-i yûḥ

[6a]

99. Çün yürise öñine mâ'il idi

Her huyı ceddine mûmâ'îl idi

100. Câmeleri ekşerî Hızr İlyâs⁷

⁶ Mısra'ın metindeki "Ma'eden-i fazl-ı 'ârif dānâ-yı dîn" şekli eserin vezinine uygun değildir.

⁷ Mısra'ın vezni bozuktur.

Serv-i cinān itdi anı Rabb-ı nās

101. èĀşık u müştāk-ı cemāl-i eḥad
èAşkına olmazdı anıñ ḥadd ü èadd
102. èAşkla eyler idi her cünbişi
èAşkla pür eyler idi dervîşi
103. Rūz şebān èaşkla fāḥirdi ol
Şubḥ u mesā olmuş idi èaşka ol
104. èAşkla èİsā-dem idi her nefes
Mürde-dil olanlara feryād-res
105. Nūr-ı İlāhiyyeye mişbāḥ idi
Ḥaqqıñ èaṭāyāsına miftāḥ idi
106. èİlm-i ḥikemle pür idi sînesi
Sînesi vechiñ celî āyinesi
107. Ḥalka-i tevḥîde girince hemān
èAşkına devr eyler idi āsumān
108. Merkez olurdu vaşat-ı ḥalkada
Ehl-i muḥabbet sırrına dönmede
109. Kūtub ile hem devr idi ḥayr-ı ḥalef
Dā'ire-i sünbüle virdi şeref
110. Mest-i mey-i bāde-i vaḥdet idi
Ḥāmil-i esrār-ı hüviyyet idi

111. Ben nice medh eyleyem aḥvālını
Ḥālını aḳvālını ef'ālını
- [6b]
112. Her ne kadar midḥatin etsem şümār
Vāşıf olsam idi leyl ü nehār
113. ěĀcizim itmege vaşıf anı ben
Şānına lāyık ne disün bu dehen
114. Budur o sulṭān-ı keremden ümîd
Rûḥ-ı şerî finden olam müstefîd
115. Nûr-ı maḥabbetden olam behre-yāb
Eyleye ben bendesini feyz-yāb
116. Oldı o sulṭān-ı heftād-sāl
Şeyḥ-ı serā-perde-i ěizz ü kıbāl
117. Olsa şümār ḥarf dü-vāzdeh imām
Zāhir olur ěadd-i şüyüḥ-ı kirām
118. Silsiletü'n-Nûr idi ledün dile
On iki ḳandîl idi bir sünbüle
119. Lîk on ikincisidür ḳuṭb-ı dîn
Ruhını taḳdîs ide Rabb ü Mu'în
120. Ḳuṭb iken o ğavâ-ı zamān ü zemîn
Ol daḥı terk eyledi dünyā evin

121. Biñyüz ile yetmiş irdükde sāl
Eyledi anlar dağı èazm-i vişāl

122. Yevm-i sebt-i āhîr-i zi'l-ħiccede
Eyledi teşrîf beķāya Ay Dede

123. Beyt-i ħilāfetde o pîr-i münîr
On sene èaşķ ehline oldu emîr

124. Ol dağı sultān tarîķat eyledi
Sālike bürhān ħaķîķat eyledi

[7a]

125. Der-gehî aèlā idi kuţbu'd-dîniñ
Sırr[ı] idi Ĥazret-i Nûre'd-dîniñ

126. Ĥāk zer iderdi ħaceri güher⁸
Ĥāka nazār eylese idi ol er

127. Vechine nāzır olan ehl-i kemāl
èAşķla olur idi āşüfte-ħāl

128. Meşhedini pür ede Rabbü'l-enām
Nûr-ı cemāl ile her şubĥ u şām

129. Pesdür eyā dil sözi kıl muĥteşer
Az olcaķ bilene ķadr-i güher⁹

130. Ey dil-i dil-beste-i zülf-i hevā
Maţlaè-ı nazmıñ ola şüret-nümā

⁸ Kelimenin metindeki "gevher" şekli vezne uygun değildir.

⁹ Kelimenin metindeki "gevher" şekli vezne uygun değildir.

131. Menkabet-i şeyhe idüp niyyeti

 Kıldı erenler baña bu himmeti

132. Haqka tevekkülle idüp bedèini

 Menkabe-i Hazret-i Nüre'd-dîni

133. Şihhat-i naql ile rivāyet idem

 Haq kerem iderse hikāyet idem

Naql-i Kerāmet-i Evvel-i Hazret-i èAzîz

134. Hazret-i Yaèyüb muvahhid-i èalî

 Şahr-ı rasûl ve Esed-ullāh velî

135. Zîkr-i velîler didi zevc-i betûl

 Raḥmet-i Haqdan ider ol dem nüzûl

136. Hadd-i tevātüre irüp bû haber

 Böyle durur naql-i haber muèteber

[7b]

137. Oldı Sitanbûlda harîk-i kebîr

 Görmedi miâlini ğanî vü faķîr

138. Çün şerer-i nār olıcaķ rû-nümâ

 Dûd-ı kebûd oldı zemîn [ü] semâ

139. Başladı odun kapusundan hemân

 Yanmaĝa sūr içre büyût u dükân

140. Çäre-pezîr olmadı bu âteşe

Düşdi şehir halkı kamu tâbişe

141. İki gün iki gice yandı müdām
Nişf-ı Sıtanbül yanup oldu temām

142. Şuèelenüp âteş olunca rebîk
Geldi çün èîsâ kapusına harîk

143. Güş-zed-i şeyh olıcağ bu haber
Bu haber-i vahşet ü dehşet eser

144. Hâzret-i Nüre'd-dîn o şâhib kerem
Hânîkahından idüpèazm[i] o dem

145. Kurb-ı çenâra gelüb itdi du‘â
Defèî içün eyledi Hâkka recâ

146. Didi ayâ Hâlîk-ı¹⁰ leyl ü nehâr
èAvniñ ile muntafi ola bu nâr

147. Ref-i yedin eyleyecek ber-felek
Oldı mü’eââir kamu ins ü melek

148. Çeşm-i felek beynine geldikde bâş
Tîr-i du‘â menziline dikdi tâş

149. Fâtihasın okuyub ol daèvetiñ
Gördiler ol demde Hâkqiñ kudretiñ

[8a]

¹⁰ Metindeki “Hâlîk u leyl” ifadesi beytin anlamına uygun değildir.

150. Oldı ol añ içre duèā müstecāb
El yüze sürdükde ol ālî-cenāb

151. Nūr-ı kerāmāt-ı şerîf ü vefî
Eyledi nār ü lehebi munţafî

152. Geldi èazîz tekyeye èizzet ile
Zevķ ü şafā ile meserret ile

153. Eyledi izhār-ı kerāmet hemān
Kuţb u kaţè eyledi o ğavā-ı zamān

Kerāmet-i Düvvüm ez-èAzîz Nüre'd-dîn Efendi

154. Gördi merāyā-yı meāālibde dîl
Yoğ idi fikrimde benim ğışş [u] ğill

155. Vaķt-i tufūliyyet idi èālemim
Şafvet-i ķalb ile geķerdi demim

156. Hük m ü teklîf-i İlāhî ile
Daĥı mükellef degül idim hele

157. Lîk taleb-kār-ı èibādet idim
Zāhid-i huşķ ile hem-èādet idim

158. Rāh-ı taèaşşub idi rāhum benim
Ehl-i dile geķdi nigāhum¹¹ benim

159. Mā-ħaşal ızrār ile ısrār idi
Ehl-i tarîķe işim inkār idi

¹¹ Metindeki “begāhım” sözcüğü bir anlam ifade etmemektedir.

160. Bir gice hem h̄ābdı bu cān u ten
èĀlem-i maènāda görürem ki ben

161. Muştafa Paşada o der-gāhda
Cāmièiñ içi taşu şeh-rāhda

[8b]

162. Bir ulu dîvān idi cemm ü ğafîr
Anda idi cümle ğanî vü faķîr

163. Cemèe sebep mevlūd-ı ħāzret imiş
Meclis-i ħāşān-ı fütüvvet imiş

164. Şaff-ı nièâlde turur iken faķîr
Şaff-ı kenārında zelîl ü ħaķîr

165. Gördüm o sultān-ı tarîķat-nümā
Beyn-i şufū¹² ħizmeti eyler edā

166. Ħizmet ider gördüm o şeyĥ-i cemîl
Şerbeti de kendü iderdi sebîl

167. Seyyid-i kavm-i ħādimhüm dîrinî
İāri rasūl iāri kerem meşrebini¹³

168. Şemèine cemè olmuş idi evliyā
Āyine-i nūr idi ħikmet-nümā

169. Bende hezār èacz ile nālān olup

¹² Tamlamanın metinde geçen "Beyne's-şufūf" şeklinde yazılışı eserin veznine uygun değildir.

¹³ Mısra'ın vezni bozuktur.

Derdile şermende vü giryân olup

170. Vardım olam pâyına fersüde-rû
Tola demâgıma o¹⁴ èamber koşu

171. Şüret-i redd ile o baħru'l-vuşûl
İtmedi efgendesin anda kabûl

172. Açdı lübb-i hikmetini soyladı
Cân u dilim hikmet ile toyladı

173. Didi baña kim bu durur hoş cevâb
Eylemezüz münkiri biz hişşe-yâb

174. Bende nedâmet-keş olub itdim âh
Dîde-i kalbime gelüp intibâh

[9a]

175. Didüm eyâ fâtiħu'l-bâbu'l-velâ
Nâşir-i menşür-ı tarîku'l- hüdâ

176. Tövbeler olsun bu kec efkârıma
Ehl-i Hâkka itdigim inkârıma

177. èÖzrimi ol demde kabûl eyleyüp
Didi baña luţfıla ol söyleyüp

178. Gel berü gel keşf-i hicâb eyleyem
Saña daħı neşr-i gül-âb eyleyem

179. Mazhar olub luţfına ihsânına
Aldı saèâdetle beni yânına

¹⁴ Metindeki "vü" [و] beytin anlamına uygun değildir.

180. Ez-gül-i hoş-büy-ı riyāzu'l-cinān
Gönlüm evi toptolu oldu ol ān

181. Cürəa-ı vāhiddən olub behre-yāb
Şerbet-i əaşk itdi beni neşe'-yāb

182. Sundı yed-i pāki ile şerbeti
Girdi o dem cān-ı dilim kürbeti

183. Oldı bu rüəyā baña tevfiq-i Həq
Cāəniye'r-rūh u rāhe'l-felaq

184. Bu dağı bil əayn-ı kerāmet dūrür
Vaқиə[a]mıñ şıdqm beyān itdürür¹⁵

Naql-i Kerāmet-i Sıvvum ez-Həzret-i əAziz

185. Naql-i rāvı-i şıhhat¹⁶-i maqāl
əĀqıl ü dānā sözi dūr-r-i le'āl

186. Həzret-i Şeyhe o şāhib idi
Həzret aña cānıyla rāgib idi

[9b]

187. Həzret-i İsmā'il Efendi vaḥid
Olmış idi ehl-i dil içre ferid

188. Şıdqla şıddıqlıq ānıñ şanıdur

¹⁵Mısra'ın vezni bozuktur.

¹⁶Vezin gereği kelime “şıhat” şeklinde okunmalıdır. Metindeki hâliyle mıra'ın vezni bozuktur.

Bu didigim H azret-i K aŐ an  d r

189. B yle riv yet ider idi yak n
Bu keremi H azret-i Őeyhden hem n

190. Bir g n o sult n-ı ker met-niŐ an
H crelerinden  ıkup oldu  ayan

191. G n gibi h creme t l e eyledi
Bu keremi na le Őur e eyledi

192. N r ile p r eyledi k Ő anemi
Yapdı bu y zden dil-i v r nemi

193. Virdi Şeref-baŐ -ı kud mı baŐ a
H l-i diget Őevk-i meserret baŐ a

194. Didi ay  l bb-i perverdig r
M jdeye geldim saŐ a ey y r-ı g r

195. M jde g l-i tuŐ fe-i All hdur
H let-i l  vaqt-i ma e-*All hdur*

196. D nye v   ukb ya deger bu s z m
 ArŐ -ı mu all ya deger bu s z m

197.   lem-i gayb n baŐ a b Ő r sıdur
H zret-i H k n bize ihd sıdur

198. H zret-i esm e-ı İl hiyyeden
Mazhar-ı raŐ m itdi beni zu'l-minen

199. Geldi bu ikr m baŐ a der-g hdan

Keşf-i kulüb eyleyen Allāhdan

[10a]

200. Sırrıma sırr ile àayān oldu bu
K̄albüme keşf ile beyān oldu bu

201. Didi baña vārid ayā Nūr-ı dîn
Bağş-i kerāmet saña budur hemî n

202. Cāh-ı şefā'atden ulu mertebe
Virdi H̄udā oldu saña mevhibe

203. Çünkü ola sâ'at-ı rûz-ı kıyām
Cemè olalar mağşere h̄aş ile èām

204. Şübhesiz ol günde ola keşf-i sāk
H̄avf ire h̄alka ola yevmü't-telāk

205. Vire izin rāhim-i Rabb'ül-Muèî n
Anda şefā'at ideler şāfièî n

206. Bende şefā'at idem ihvānıma
Dervîşlerime h̄ullānıma¹⁷

207. Ehlime evlādıma insānıma
Baña mağabbet iden aḥbābıma

208. Yüzümi gören ve sözüm işiden
Meclis-i h̄aşımda benim èîş iden

¹⁷ Mısra'ın vezni bozuktur.

209. Baña ğıyābımda maḥabbet iden
èArz-ı ḥulūş ile meveddet iden

210. Cümlesine bende şefāèet idem
Cennete ānları delālet idem

211. Kıldı Ḥaḳḳ ièṭā bu tecellîsini
Virdi baña luṭf u tesellîsini

212. Rā'î-i bî-çāregide ey Ğanî
Rûz-ı ḥaşr eyleme rüsvā beni

[10b]

213. èArşā-i maḥşerde ber-rûz-ı cezā
Kıla şefāèat baña ol bü'l-vefā

Naql-i Kerāmet-i Çehārüm ez-èAzîz

214. Baèzı sıḳāt böyle rivāyet ider
Naql-i dürer-bār-ı kerāmet ider

215. Kırk ikide oldı yine bir ḥarîḳ
Oldı Sıtanbül yem-i nāra ğarîḳ

216. İki gün iki gice hem yandı bu
Kalmadı dükkān u buyût çār-şü

217. Bir bölüğü yandı bu şehrin temām
Vādi-i ḥayretde ḳalup ḥaş [u] èām

218. H azret 's-Seyyid Zeyne'l- Abid n¹⁸
Z de-i  k Ma m d Efendi g z n

219. H nelerine kar b oldukda n r
Oldı  az zden bu ker met ni  r

220. Anda bulundu   n  az z h zreti
G r bu ulu  ibret ile  udreti

221. Kar u gel p h neye  te  hem n
Sakf-ı b y ta iri di rev n

222. Ba zi mu ibb n m r d n ile
 uvvet-i erv h-ı  az z n ile

223. H kka tevecc hde iderken du  
Sem -i Őer  fine gel r bu Őad 

224. Enker-i e v t ile bir b -mez k
 uret-i ink rda iderdi zem k

[11a]

225. Dir idi kim v rdur¹⁹ elimde men  
Bundadır Şeyh[ n] evi ider h l  

226. İtdi bu s z h zret-i Şeyhe e  er
Didi ey  H l k-ı ins   be er

227. Eyleme Şermende bu b - arei

¹⁸ Mısra'ın vezni bozuktur.

¹⁹ Metindeki "varadur" Şekli vezne ve anlama uygun de ildir.

Defè it İlâhî bu şerer-pārei

228. Yağma bizi nār-ı celâliñ ile
Kıl keremi nūr-ı cemâliñ ile

229. Şuèle-i táb-āver iken söndi nār
Rāh-rev iken gerüye döndi nār

230. Yanmadı ol cāy-ı nièamda helāl²⁰
Şāhibine gelmedi ašlā melāl

231. Dest-i şerî fine sürüp rüyını
Şemm iderek zevk ü şafā büyını

232. Didi kerāmet dūrür ey şeyh-i dîn
Cümle bunu gördiler èayne'l-yağîñ

233. Hazret-i Hağ rühını şād eyleye
Kālb-i muhibbānı küşād eyleye

Nağl-i Kerāmet-i Pencüm ez-Ĥazret-i èAzîz

234. Nākil-i dîvānçe-i nağl-i kirām
Nāzım-ı manzūmdur[ur] feyz-i tām

235. èĀrif-i esrār-āmüz-ı fuşuş
Vākıf-ı aâār-ı èulüm u nuşuş

236. İsmi èAlî şāf-dil-āzādedür
Beyne'l-enām Kürkçü Başı-zādedür

[11b]

²⁰ Metinde kelime "ح" harfi ile yazılmış ve imlası bozulmuştur.

237. Naql-i kelām eyleyüp ider edā
Rūḥa ğidādur dil ü cāna devā
238. Hicret-i saèd-aḥter-i ferḥunde-fāl
Biñ yüz ile elli iki idi sāl
239. Cümle ğazāda idi ehl-i cihād
Leşkerü'l-İslām ü cüyüş-ıèibād
240. Zümre-i küffār-ı nüḥüset-ḳarìn
Fırḳa-i efrenc-i bed-āyin ü dìn
241. Ḥāşılı cemèiyyet-i küffār idi
Ḳavm-i ḳalālet ḳatı bisyār idi
242. Şehr-i Sıtanbūlda sıġār u kibār
Muntazır-ı nuşret idi şehriyār
243. Ḥayr ḥaber almak için ez-cünūd
Sāèì idi peyk-i şabā ber-fürūd
244. Leyl ü nehār eyler iken cüst-cū
Şehrin içi ṭoldı heme ğüft-ġū
245. Bir ğün o şah-bāz-ı serfirāz-ı dìn
Mürşid-i Ḥaḳ Ḥazret-i Şeyḫ Nūr-ı dìn
246. Nūr-ı şafā-baḥş-ı meserret ile
Ferḥat ü şādì vü maḥabbet ile
247. Didi ki aḥbāba o baḥr-i èulüm

Çalmaya dillerde hümüm u gumüm

248. Muħbir-i fetħ ü zaferem bî-gümân
Mebni-i ğaybam size Ĥaħdan hemân

249. Geldi sırr u şân-ı İlâhî baña
Müjde-resânân-ı ħabûl u duèâ

[12a]

250. Didiler ilhâm ile olma melûl
Eyledi Allâh duèâñı ħabûl

251. Nuşret ile bu sene Ĥayy-ı Ğanî
Çıldı icâbet ile mübşir beni

252. Ĥamd ola inèâmına iħsânına
Eyledügi luţf-ı firâvânına

253. Çıldı mübeşşir beni ol lâ-yenâm
Oldı ħabûl der-geh-i Ĥaħda duèâm

254. Virdi bu tebşîri siyâdet-nişâb
Eyledi aħbâba bu yüzden ħiţâb

255. Bende size eyleyem ibşâr-ı Ĥaħħ
Çörince zâhir ola esrâr-ı Ĥaħħ

256. Gele yakında ħaber-i câhidîn
Aèzam-i fetħ ola bu fetħ-i mübîn

257. Vaḳti kim ol mürşid-i rāh-ı şavāb
Eyledi bu müjde ile fetḥ-i bāb

258. Oldı gönüllerde neşāt u ferāḥ
Ḳalmadı dillerde ğumūm u terāḥ

259. Geldi nüvîd-i zafer āyāt ile
Aèzam-ı tebşîr-i fütūḥāt ile

260. èAvn-ı Haḳ irdi bize dād eyledi
Fetḥ-i Beligrād ile şād eyledi

Naḳl-i Kerāmet-i Şeştüm ez-èAzîz

261. èUmde-i aḥbāb-ı şadāḳat-maḳāl
Bāsıt-ı ser-şafḥa-yı kıl-k-i kemāl

[12b]

262. Ḥazret-i Nüre'd-dîniñ āâarını
Ḳuvvet-i ḳudsiyyede eṭvārını

263. Naḳl ider ol şeyḥ-i şafā-fiṭratı
èAzm-i teferrüc-geh idüp niyyeti

264. Süy-ı Baḫrdan idi seyr ü sefer
Ḳādî-köy idi maḥall ü meḳer

265. Sāḫil-i baḫre irüp iḫvān ile
Ḥazret-i pîr ile muḫibbān ile

266. Lîk o dem yem mütelâṭım idi

Birbirine mevc müterākım idi

267. Yoğ ıdı deryāda kayıqdan nişān
Kātı mehî b idi deñiz ol zamān

268. Baħr-ı maēānî idi o pür-uşül
Kayığa raħmet gibi itdi nüzül

269. Emr idüb ol dem didi ey keştiyān
Refè-i serin eyleyüp aç bād-bān

270. Dāèim erler ile celîs idi ol
Şûret ü maènāda reèîs idi ol

271. Kendi dümen-keş idi sağ [u] şola
Böldi şuyın geçdi düzüldi yola

272. Mevc-i baħr tağ gibi rāfiè idi
Çün reh-i keştî bize vāsiè idi

273. Kālb-i aħbāba gelüp ħavf u bî m
Ĥazrete maèlüm olup itdi besî m

274. Didi oğunsun eâer-i evliyā
Ĥavf-ı ħatar qalmaya dillerde tā

[13a]

275. Oğumağa başladı biri ol ān
Ĥüb şadā ile ilāhî hemān

276. İrmeden itmāma ilāhî temām

Sāhile yanaşdı kayık ey hümām

277. Ğavrına bu sırrın ebed irmedük
Şiddet-i deryāyı hele görmedük

278. İki deñiz eylediler iktirān
Mecmaè-ı Bahreyn idi gūyā hemān

279. Kuvvet-i kudsiyye durur bu dağı
èAyn-ı kerāmet durur [bil] ey ağı

280. Oldı kerāmāt-ı şeştüm çün temām
Naql ü vefātı idelüm ihtitām

Naql-i Vefāt-ı Hazret-i Şeyh es-Seyyid Nüre'd-din Kudise Sırrihü'l-Mubîn Vefāt-ı
Sene 1160

281. Hicret-i fahr-i rasül-ı muhterem
Biñ yüz ile altmışa irdigi dem

282. Māh-ı şafer irmeden itmāmına
èÖmr-i èaziz irdi ser-encāmına

283. Haftası idi şaferin ey cemil
Rüz-ı sebt idi çü yevmü'r-rağıl

284. Didi o bürhān-ı tarik-i Hudā
Cemè ola yanıma gelüp hulefā

285. Daèvet ile geldi kamu sālikin
Zārì vü giryān olarak èaşikin

286. Gördiler aşhâb-ı maḥabbet temām
Ḥaḳḳa teveccühde veliyü'l-enām

[13b]

287. Piş-geh-i şeyḫde nişân oldılar
Cebhe-bu-fersâ-yı zemîn oldılar

288. Emr idüben ḥalka-i zikir o pîr
Dest-i şerîfi ile oldu müşîr

289. Başladı tevḫîde o dem zâkirân
Ḥazret-i Şeyḫ ile bile âşîkân

290. Kendü de ihvân ile tevḫîd ider
Ḥaḳḳ ile Ḥaḳḳ olmağı tefrîd ider

291. Hücre-i sultân-ı tarîkat ol ân
Oldı muṭâf-ı ḥarem-i kudsiyân

292. Rûḫ-ı âzîzân kamu eşbâḫ ile
Geldiler ol meclise ervâḫ ile

293. âAzim-i iḳlîm-i²¹ bekâ olmağa
Vâsıl-ı dîdâr-ı Ḥudâ olmağa

294. Tâlib idi her dem o kenz-i edeb
Rağîb-ı cânân idi her rûz u şeb

295. Mâ-ḥaşal vaḳt-i şabaḫdan hemân
Altıya sâeat irecek ol zemân

²¹ "Metindeki 'Āzm ü iḳlîm" ifadesi vezne ve anlama uygun değildir.

296. Kābīzu'l-ervāḥdan olınca fütūḥ

Eyledi biñ cānla teslīm-i rūḥ

297. Şanma èazîz terk-i cihān eyledi

èĀlem-i ıtlāķı mekān eyledi

298. Hāzır idi ānda ʃarīk erleri

Ġasl olunup cism-i moṭehherleri

299. Şardılar ol cism-i şerīfe kefen

Oldı kefen āḥir añā pīrehen

[14a]

300. Merkeḥ-i tābūta olub çün süvār

Eyledi èazm-i rāḥ-ı dārü'l-ķarār

301. Cümleten aèyān kibār u ricāl

Bāy u gedā efķar u ferḥunde-ḥāl

302. Hem daḥı eşrāf ile müftī'l-enām

èĀlim ārif ü èulemā-yı èizām²²

303. Hāzret-i Şadre'd-dīn ile Şeyḥ Emīr²³

Hāzır idi şāḥib-i devlet vezīr

304. Hān-ķāḥ içinde o gün bī-ķıyās

Nāle vü zār eyler idi cümle nās

²² Mısra'ın metindeki “èĀlim ārif vü èulemā-yı èizām” şekli eserin veznine uygun değildir.

²³ " Hāzret-i Şadre'd-dīn ile Şeyḥ ü Emīr " yazımı vezne uygun değildir.

305. Maħmil-i t b tını elden ele
Ehl-i maħabbet anı biñ Őevk ile

306. Bařları  st nde alup gitdiler
Serlerine anı c  t c itdiler

307. C mi -i b 'l-fetħe olunca v Ő l
Oldı muşall  aña c y-ı n z l

308. Kıldı nam zın aña olup im m
Zeyne'l- ib d ħazret-i m ft 'l-en m

309. T c-ı ser id p yine t b tını
Zikr ile tesb ħ ile n s tını

310. Aldılar elden ele get rdiler
Meřhed-i p r-n rına yet rdiler

311. Pister-i r ħat olıcaķ laħd aña
Oldı ħabir na Ő-ı Őer  fine c 

312. Oldı eħibb  ħatı m tem-zede
Kopdı kıy metler o g n tekyede

[14b]

313. Devr-i sem   eylediler t -mes 
S nelerin c k id ben ser-keř 

314. Oldı hez r ħatm-i kel m-ı  l h
R h u Őer flerine b -iřtib h

315. Ravvehanallāhu bi-ervāhihi

Ḳaddesenallāhu bi-esrārihi

316. Ey dil-i perverde-i rāh-ı hevā

Sırr-ı èazîz ola saña reh-nümā

317. Silsiletü'n-Nür bulup ihtimām

Eyledüm evşâf-ı şüyûhu'l-kirām

318. Ḥamd ola ey Ḥālîḳ-ı perverdigār

Luṭfuña ihsânına yoḳdur şümār

319. Bu dil-i zāra kerem ḳıla vezān²⁴

Tāzeleye şevḳ-i derūnum her ān

320. Ḳalbüm evin lem'ea-i èirfān ile

Feyz-i füyüzāt-ı èazîzān ile

321. Pür eser it èaşḳıña şāyeste ḳıl

Şevḳ-i cemālîñ ile dem-beste ḳıl

322. Geldi dile tārîḥ için bu kelām

Silsile-i Sünbül-i èirfān-ı tām

temmet-i sene

1169

Ḳayyım-zāde Muḥammed Efendi

Kürkcübaşı-zāde èAli Efendi

İkisi berāber sa'ey idüb yapılmışdur

[15a]

²⁴ Mısra'ın metindeki “*Bu dil-i zāra keremüñ ḳıla vezān*” şekli eserin veznine uygun değildir.

èAtā'-ullāh bin Yahya el-Maèrūf bi-Nevèizāde rahmetu'l-lāhi èaleyh Zamān-ı Devlet-i èAliyye-i Sultān Süleymān èaleyhü'r-rāhme ve'l-gufrān hazretleriniñ vaqtında olan viķāyāt-ı yegān yegān keşide-i silk ve beyān eylediği Zeyl-i Şakāyık nām te'lifinde teberrūken raqam-zedei hāme-i beyān kılmān silsile-i meşāyiḡ-i èizāmdur

Bismillāhirrahmānirrahīm

Ḥazret-i Rasūl-i Ekrem ve nebiyy-i muḡterem şallalāhü èaleyhi vesellem Ḥazret-i èAlī kerremullāh ü vechehu Ḥazret-i İmām Ḥüseyyin raḡıya'l-lāhu èanh İmām Zeyne'lèabidîn raḡıya'l-lāhu èanh İmām Muḡammed Bākır raḡıya'l-lāhu èanh İmām Cāfer-i Şādık raḡıya'l-lāhu èanh Şeyḡ Bāyezid Biştāmî ḡuddise sırrūhu naḡl-i şahih ile şābit dur ki Bāyezid Biştāmî hazretleri İmām Cāfer-i Şādık intikālinden soñra vücūda gelmişken nisbet-i irādetleri bāḡın cihetinden olub rūḡānilerinden

[15b]

terbiyet bulmuşdur İmām Cāfer-i Şādık bir nisbetleri daḡı Kāsım bin Muḡammed bin Ebūbekirü'- Şiddık raḡıya'l-lāhu èanh cenāblarına der ki fuḡahā-i sebaèdandur anlar irādet-i bāḡın cihetinden Selmān-ı Fārisî hazretlerinden aḡz itmişdür Selmān-ı Fārisî şerefi-i soḡbet hazret-i risālet-penāh şallallāhi'l-lāh ile müşerref olduğundan mā-èadā Ḥazret-i Şiddık Ekrem ḡalife-i aḡdem cenāblarından feyż-i terbiyet bulub anlar ḡār-ı pūr envārda hem-şoḡbet-i sultān-ı enbiyā olduğda zıkr-i ḡafiyi cālisen èala'l-faḡzini'l-mübārekîn ḡāmuzu'l èayneyn el-müteberrikeyn vechi teāliā üzre telḡin eylemişlerdi Şeyḡ ebū'l-Ḥasan Ḥareḡānî Bāyezid Biştāmî intikālinden soñra dünyāya gelmişken rūḡāniyyet-i Bāyezid ile mürebbidür Şeyḡ ebū'l-Kāsım ḡürgānî bunlarıñ daḡı iki nisbeti vardur birisi zıkr olınan üzre ebū'l-Ḥasan Ḥareḡānî hizmetlerine vābestedür biri

[16a]

daḡı Şeyḡ ebū-èOsmān Maḡribiyye anlar ebū èAliyy-i Rūdbārî anlar Cüneyd-i Bağdādīye anlar Seriyi-i Saḡatīyye anlar Maèrūf-ı Kerḡīye müntesibdür Maèrūf-ı

Kerhî dahı iki nisbet şâhibidir birisi Dāvud-u Tāi' ye anlar Hâbîb-i àAcemîye anlar Hasan Başriye anlar Emîrül-mü' minîn Hâzret-i àAlî kerremullāhu vecî cenāblarına müntesibdir Maèrûf-ı Kerhî hâzretleriniñ bir nisbeti dahı àAli Rızā hizmetlerine anlar İmām Mūsā Kāzıma anlar Caèfer-i Şādıka müntesibdir ilā āhire's-silsile-i Şeyh ebū'l-Kāsim Gūrgānîniñ mürebbāsı H'āce àAlî Farmedî quddise sırrūhu anlarıñ hâlîfesi H'āce Yūsuf Hemedānidür anlarıñ hâlîfesi ser-halka-i h'ācegān àAbdu'l-hālîk Gūcdevānî hizmetleridür baèdehu H'āce àĀrif-i Rivegerî baèdehu H'āce Maḥmūd İncîrî-i Fağnevî baèdehu H'āce àAlî Rāmitenî baèdehu H'āce -i Muḥammed Baba Semmāsî baèdehu Emîr Seyyid Külāl

[16b]

baèdehu Hâzret-i H'āce -i Behāü'd-dîn Nakşbend baèdehu H'āce àAlāü'd-dînü'l-àAttār baèdehu Nizāmü'd-dîn-i Hāmūş baèdehu Saède'd-dînü'l Kāşgarî baèdehu àUbeydu'llāh Semerkandî baèdehu Şeyh àAbdullāhü'l-İlāhî baèdehu Seyyid Aḥmedü'l-Buḥārî baèdehu Şeyh Maḥmūd Çelebî Dāmād-ı àAzîz baèdehu Şeyh àAbdu'l-Laṭîf Dāmād Maḥmūd Çelebî quddesa'l-lāhu esrārahüm es-silsiletü'l-àaliyyetü'l Nakşibendiyye 1190 saḥîh

Silsile-i Meşāyiḥ-ı Halvetiyye Quddesa'l-lāhu Esrārahüm

Hâzret-i Rasül-i Ekrem ve nebiyy-i muḥterem şallalāhü àaleyhi vesellem Hâzret-i àAlî kerremullāh ü vechehu Hasan-ı Başrî raḍıya'l-lāhu àanh Hâbîb-i àAcemî Dāvūd Tāi Maèrûf-ı Kerhî Serıyy-i Saḳatî

[17a]

Cüneyd-i Bağdādî Memşād Dîneverî Aḥmed Esved Dîneverü'l-kāzî Vecîhü'd-dîn àÖmerü'l-Bekrî Ebū'n-Necîb Sühreverdî ekser ehl-i taşavvuf yanında ebū'n-Necîb Sühreverdî ve Rüz-bihān-ı Mısrî bunlardan aḥz itmişdür tarîka-i Zeyniyye ki Zeynü'l-Medînü'l- Havafî hâzretlerine mensübdür burada münşaeib olur baèdehu kutbu'd-dîn Ebherî Rükne'd-dîn Muḥammedü'n-Necāşî Şehābe'd-dîn Muḥammed Tebrîzî tarîka-i Mevleviyye ve tarîka-i Halvetiyye ve tarîka-i Bayrāmiyye ile burada müctemièlerdür baèdehu Halvetiyye şuebesinden Cemāle'd-

dîn-i Tebrîzî İbrâhim Zâhid Geylânî Bayrâmiyye buradan münşaeib olur baèdehu Saèidü'd-dînü'l-Fergânî Aḥî Muhammedü'l-Ḥalvetî èÖmerü'l-Ḥalvetî, Aḥî Miremü'l-Ḥalvetî, Hâcî èİzzeddîne'l-Ḥalvetî, Pîr Şadreddînü'l-Ḥalvetî Seyyid Yahyâ Şîrvânî tarîḳ-i Gülşenî buradan münşaeib olur Seyyid Yahyâu'l-Ḥalvetiyyeniñ

[17b]

dört ḥalîfesi vardır birisi Pîr Muhammed Erzincânî ikincisi Dede èÖmer Rüşenî üçüncüsü èAlâe'd-dîn er-Rûmî Ḥalvetî dördüncüsü Şeyḫ Ḥabîb-i Kırmânî Pîr Muhammed Erzincânîniñ ḥalîfesi Çelebî Efendidür ki Cemâleddîn-i Aḳsarâyî neslindendir iptidâ Amâsiyyede sâkin olub baèdehu İstânbûlda Koca Muştafâ Paşa Zâviyesi anlarıñ zâtına binâ olunmuşdur ḳable'l-feth oraya Kızlar Kilisâsı derler imiş bunlarıñ ḥulefâsı bî-nihâyedür cümleden beri Şeyḫ Üveydür ki yetmiş biñ mürîde kisve giydirmüşdür derler Şâm-ı şerîfde medfündür ḥalîfesi seccâde-nişîni Noktacı èAlî Dededür ki bu cerîdede zîkr olunur Şeyḫ Dâvud daḫı anıñ ḥalîfesidür mehdî olmak töhemini ile aḫz olunub ḳatlı olunmuşdur ve'l-èalem èAbdu'lâh el-Ḥabîr bir ḥalîfesi daḫı Koñurepeli Efendi

[18a]

dür ki şâhib-kerâmet èazîzdür Üsküdârda medfündür Koñurepeli Muşliḫi'd-dîn Efendi ve Kaştamonı Şaèbân Efendi bunlarıñ ḥalîfeleridür mürîdleri bî-nihâyedür Sultân Murâd şeyḫi Şücâè Efendi daḫı bu silsiledendir Çelebî Efendiniñ bir ḥalîfesi daḫı Kâsım Efendidür tavuḳ pazarında vâḳiè èAlî Paşa Zâviyesi anlar için binâ olunmuşdur bunlarıñ ḥalîfesi ve seccâde-nişîni Ramazân Efendi ḫazretleridür anlarıñ ḥalîfesi Ser-ḫoş Bâlî Efendi Kâsım Efendiniñ bir ḥalîfesi daḫı Şofyalı Bâlî Efendidür ve Nûre'ddîn-zâde Muştafâ Efendi ve biri Ḳurd Efendidür ve bunlar Bâlî Efendi ḥalîfeleridür ve Çelebî Efendiniñ bir ḥalîfesi daḫı Erdebîlî Sinân Efendidür Ayaşofya ḳurbunda zâviye binâ eylemişdür Çelebî Efendiniñ bir ḥalîfesi èUşşaklı èAlâe'd-dîn Efendidür ehl-i ḫâl èazîzdür Maḡnisada yigitbaşı ve İstânbûlda

[18b]

Şeyh Süleymān ki zāviyesine hālā Ekmel Tekyesi derler èAlāe'd-dīn Efendi hālîfeleridür Çelebî Efendiniñ hālîfetü'l-hulefâsı ve zāviyede cā-nişîni Sünbül Sinān Efendi hâzretleridür bunlarıñ hulefâsı bî-nihāyedür birisi vilāyet-i Karamānda Cem Şāhdur²⁵ kerāmet-i zāhir olmuş èazîzdür bir hālîfesi dağı Akşehirde sâkin Cemāl Efendidür te'lifâtı vardır tokuz yüz kırk üç senesinde intikāl etmişdür hālîfe-i seccāde-nişîni Merkez Muşlihi'd-dīn Efendidür anlarıñ hālîfesi hālîfesi oğı Şeyh Ahmed Merkezî Efendidür kāmüsü terceme itmişdür bir hālîfesi dağı Yaèküb Efendidür ki bu silke gevher ve bu mecelleye ziverdür Pîr-i èAzîz Muhammed Efendiniñ bir hālîfesi dağı İbrāhîm Kayserîdür andan èAlāe'd-dīn èUşşâkîdür ki Kabâklı èAlāe'd-dīn demekle meşhurdur andan

[19a]

Şeyh Ahmed Şaruḥānî ki Yigitbaşı demekle maèrūfdur hulefâsı bî-nihāyedür el-Hācc-ı Úaraman [u] Şaruḥānî ve Kāsım-ı Lārendî Yigitbaşı hulefâsından Ümmî Sinān ve Muḥiyyi'd-dīn Kāraḥişārî Kāsım Efendi hālîfeleridür Hüssāme'd-dīn èUşşâkî ki İstānbül kâdîsı olan Muştafā Efendiniñ pederidür ve İbrāhîm-i Muèteber ve Edirne'de Muşlihi'd-dīn èUşşâkî Ümmî Sinān hālîfeleridür bunlara resm-i maḥşûş şâièmü'd-dehr olmağdur ki tārîklerinde ziyāde èale'l-manşûşdur bâzergān şeyhi Ramazān Efendi ki Muḥiyyi'd-dīn Kāraḥişārî hālîfesidür Seyyid Yahyā-yı Şirvānîniñ ikinci hālîfesi Dede èÖmer Rūşenîdür anlarıñ hālîfesi İbrāhîm Gülşenîdür anlarıñ hilāfeti evlād-ı kirāmındadır ki èale't-tertîb zikr olinsa gerekdür niçe memālikde maḥşûş zāviyeleri vardır Gülşenî hulefâsından Şeyh

[19b]

Karamānî vahdet-i vücūd mes'elesinde haṭā eyleyüb şemşîr-i şerîeatle tokuz yüz elli yedi senesinde katl olındı Karamānîye laènet-i tārîḥ katlidür Şeyh Şāhîn-i

²⁵ "Cem Şāh" metinde "Cem Siyāh" şeklinde yazılmıştır.

Mısrî ²⁶dağı ol kólundandır Şeyh Timurtāşî dağı pîrdāşdur Şeyh Kerîmü'd-dîn halîfe-i seccâde-nişînidür Şeyh Arz-ı Rûmî dağı pervâne-i şemê-i Rûşenîdür Seyyid Yahyâ Şîrvânîniñ üçüncü halîfesi èAlâe'd-dîn Rûmîdür ki Edirne de Monla Mesèüd İstânbûl da Süleymân halîfe ki Sofîlar Hammâmı civârında şâhib-i zâviyedür ve ol hammâma bâeîâ-i tesmiyedür ve İstânbûl nevâhîsinde Şeyh Sinân didükleri karye-i meşhûrede²⁷ medfûndur ve Tirede İmâmzâde Kerîm Efendi ki müftî şeyhidürler kırk beş yıl seccâde-nişîn olub toköz yüz altmış dört senesinde intikâl eylemişdür ve divâne-i şücâe ki

[20a]

el-èân fuqarâsı şeref Ankarâşındadır ve Bâyezîd Rûmî ve halîfeleri Pîr èAlî Efendi ki cedd-i fakîr-i câmièu'l-hurûfdur anlara müntesibdür kemâl halîfe ve Şeyh Hamza ve halîfesi Şeyh Hüsâme'd-dîn Rûmî fuqarâşındandır Seyyid Yahyâ-yı Şîrvânîniñ dördüncü halîfesi Monla Habîb Karamânîdür Eyyüb muqâbilinde Südlicede medfûndur el-èân Cemâl Efendi anlarıñ halîfesidür anlarıñ meşhûr halîfesi Konyada Ezelî-zâde Efendîdür ki anlarıñ halîfesi Vişne Efendîdür anlarıñ halîfesi Yayabaşı-zâde Hızır Efendîdür kadesa'l-lâhu esrârahüm ve ifâza èaleynâ

Envârahüm

ketebehu'l- fakîru'l-muhtâc ila rabbihi'l-kadîr es-seyyîd Muhammed Hasîb min telamizi Muştafâ Râkım Ğafera'llâhu lehümâ ve validehuma

[20b]

ve li-cemîèü'l müeminîn ve'l- müeminât ve'l- müslimîn ve'l- müslimât el-ihyâ-i menhüm ve'l- emvât birahmetike yâ erhamerrâhimîn kad ketebtü hâzîhi's-Silsiletü'n- Nûriyye ser-halîfe Maèdenî Muḥâmmed Efendi edâmallâhu teâlâ èalâ şadrihi keşîri'z-zemân âmin yâ Müsteèân yâ èAzîz ü yâ Ğufrân yâ Kerîm yâ Raḥmân

²⁶ Metindeki " Şeyh Siyâhın Mısrî" yazımı yanlıştır.

²⁷ Metindeki " kariyye-i meşhûrede" yazımı anlama uygun değildir.

li- sene tisèîn vü mie vü elf min hicretü'n- nübüvvet men lehü el-èizz u saèādehi
ve'ş- şeref

SONUÇ

İncelediğimiz eserin yazılış amacı Şeyh Nureddin Efendi hakkında bilgi vermektir. Cemaliyye kolunun kurucusu olan Cemal Halveti'den itibaren Nureddin Efendi'ye uzanan şeyhler hakkında ayrıntıya girmeden ve bir iddiada bulunmadan kısa bilgiler verilmiştir. Eser sonunda tarikatın silsilesi Hz. Ali üzerinden Hz.Peygamber'e ulaştırılmış ve Nakşibendi tarikat şeyhleri de zikredilmiştir. Eser silsilenâme türünde bir eser olmakla beraber Nureddin Efendi'nin kerâmetleri farklı başlıklar altında geniş bir şekilde işlenmiştir.

DİZİN

- èAbdu'lāh el-Ḥabîr, 69
èAbdu'l-ḥālîḳ Gücdevānî, 68
èAbdullāhü'l-İlāhî, 68
èAbdu'l-Laṭîf Dāmād Maḥmūd
Çelebî, 68
èAden, 42
èAdlî Efendi, 39
èAlāe'd-dîn 'Uşşāḳî, 70,71
èAlae'd-dîn Efendi, 40,70
èAlāe'd-dîn er-Rûmî Ḥalvetî, 69
èAlāe'd-dîn Rûmî, 71
èAlāü 'd-dînü'l- 'Atṭār, 68
èAlî, 57
èAlî Farmedî, 68
èAlî Paşa Zāviyesi, 70
èAlî Rāmîtenî, 68
èAli Rızā, 68
èĀrif-i Rivegerî, 68
èİsā, 43,47
èÖmerü'l-Ḥalvetî, 69
èUbeydu'llāh Semerḳandî, 68
èUşşāḳlî èAlāe'd-dîn Efendi, 69
Ādem,33, 34
Aḫî Miremü'l-Halvetî, 69
Aḫî Muḥammedü'l-Ḥalvetî, 69
Aḫmed Esved Dîneverü'l-kāzî, 69
Aḫmed Merkezî Efendi, 70
Aḫmed Şaruḫānî, 71
Aḫmedü'l-Buḫārî, 68
Āḳ Maḥmūd Efendi, 55
Aḳşehir, 70
Amāsıyye, 69
Anḳara, 71
Ayaşofya, 70
Baḫr, 60
Baḫreyn, 61
Bālî Efendi, 70
Bāyezîd Bîştāmî, 67
Bāyezîd Rûmî,71
Bayrāmıyye, 69
Behāü'd-dîn Naḳşbend, 68
Caèfer-i Şādîḳ, 67, 68
Cem Şāh, 70
Cemāl Efendi, 70, 71
Cemāl Ḥalvetî, 36
Cemāleddîn-i Aḳsarāyî, 69
Cemāle'd-dîn-i Tebrîzî, 69
Cüneyd-i Bağdādî, 67, 68
Çelebî Efendi, 69,70
Dāvūd Ṭāî, 67,68
Dede èÖmer Rüşenî, 69,71
Ebherî Rükne'd-dîn, 68
ebū Aliyy-i Rūdbārî, 67
ebū-èOşmān Mağribıyye, 67
Ebübekirü's- Şıddîḳ, 67
ebu'l-Ḥasan Ḥareḳānî, 67, 68
ebu'l-Ḳāsım Gürgānî, 67,68
ebū'n-Necîb Sühreverdî, 68
Edirne, 71

Ekmel Tekyesi,
 Emîr Seyyid Külâl, 68
 Erdebîlî Sinân Efendi,
 Eyyüb, 71
 Ezelî-zâde Efendi,71
 Gülşenî, 69,71
 Habîb-i àAcemî, 67,68
 Habîb-i Kırmânî, 69
 Hâcî àİzzeddîne'l-Halvetî, 69
 Halvetiyye, 68
 Hasan Başri, 67,68
 Hazret-i àAlî, 67, 68, 69
 Hazret-i İmâm Hüseyyin, 67
 Hazret-i Nûre'd-dîn, 36, 41, 45, 46,
 47, 60
 Hazret-i Şadre'd-dîn, 64
 Hazret-i Şiddîk Ekrem, 67
 Hazret-i Yaèküb, 38
 Hazret-i Yaèyüb, 46
 Hızır, 43
 Hicâz, 37
 Hüsâme'd-dîn Rûmî, 71
 Hüssâme'd-dîn àUşşâkî,71
 İbrâhîm Gülşenî, 71
 İbrâhîm Kayşerî, 71
 İbrâhîm Zâhid Geylânî, 69
 İbrâhîm-i Muèteber,71
 İlyâs, 43
 İmâm Câfer-i Şâdîk, 67
 İmâm Mûsâ Kâzım, 68
 İmâm Zeyne'làabidîn, 67
 İmâmezâde Kerîm Efendi, 71
 İsmâèil Efendi, 52
 İstânbül, 69,70,71
 Kabâklî àAlâe'd-dîn, 71
 Kâdî-köy, 60
 Karamân, 70
 Karamânî, 71
 Kâsım Efendi,71
 Kâsım-ı Lârendî,71
 Kaşamonî Şaèbân Efendi, 69
 Kâşânî, 52
 Kayyım-zâde Muhammed Efendi, 66
 Kerâme'd-dîn Efendi, 40
 Kızlar Kilisâsı, 69
 Koca Muştafâ Paşa Zâviyesi, 69
 Koñurepeli Efendi, 69
 Koñurepeli Muşlihi'd-dîn Efendi, 69
 Konya, 71
 Kurd Efendi,70
 Kürekcibaşı-zâde àAli Efendi, 66
 Kürekçi-zâde, 57
 Maèdenî Muhammed Efendi, 72
 Maèrûf-ı Kerhî, 67,68
 Mağnîsa, 70
 Maḥmûd Çelebî Dâmâd-ı àAzîz, 68
 Maḥmûd İncîrî-i Fağnevî, 68
 Memşâd Dîneverî, 68
 Merkez Efendi, 37, 38
 Merkez Muşlihi'd-dîn Efendi, 70
 Mevleviyye, 69
 Monla Habîb Karamânî, 71
 Monla Mesèüd, 71
 Muhammed Baba Semmâsî, 68

- Muhammed Efendi, 39,70
 Muhammed Erzincānî, 69
 Muhammed Eyyübî, 39
 Muhammed Hāsib, 71
 Muhammedü'n-Necāşî, 68
 Muhiyyi'd-dîn Karahîşārî, 70
 Muşlihi'd-dîn 'Uşşākî, 71
 Muştafâ Efendi, 71
 Muştafâ Paşa, 49
 Muştafâ Rākım, 71
 Naşibendiyye, 68
 Nizāmü'd-dîn-i Hāmūş, 68
 Noktacı èAlî Dede, 69
 Nüre'd-dîn, 53, 62
 Nüre'd-dîn Efendi, 41, 48
 Nüre'ddîn-zāde Muştafâ Efendi,70
 Pîr èAlî Efendi, 71
 Pîr Şadreddînü'l-Halvetî, 69
 Ramazān Efendi, 70,71
 Rasûl-i Ekrem, 34, 67, 68
 Rūşenî, 71
 Rüz-bihān-ı Mısrî, 68
 Saède'd-dînü'l Kāşgarî, 68
 Saèîdü'd-dînü'l-Fergānî, 69
 Şaruḫānî, 71
 Selmān-ı Fārisî, 67
 Ser-ḫoş Bālî Efendi, 70
 Serıyy-i Saḫatî, 67,68
 Seyyid Yahyâ Şirvānî, 69
 Sıtanbül, 47, 55, 58
 Silsiletü'n- Nūriyye, 72
 Silsiletü'n-Nūr, 31, 45, 66
 Sinān Efendi, 38
 Sofılar Ḥammāmî, 71
 Şofyalı Bālî Efendi,70
 Sultān Murād, 69
 Sultān Süleymān, 66
 Südlice, 71
 Sünbül Efendi, 37
 Sünbül Sinān, 37,
 Şāhîn-i Mısrî,71
 Şām, 69
 Şehābe'd-dîn Muhammed Tebrîzî,
 68
 Şeyḫ Arz-ı Rūmî,71
 Şeyḫ Cemāl, 36
 Şeyḫ Dāvud, 69
 Şeyḫ Emîr, 64
 Şeyḫ Ḥamza, 71
 Şeyḫ Ḥasan, 39
 Şeyḫ Kerîmü'd-dîn,71
 Şeyḫ Nüre'd-dîn, 58
 Şeyḫ Sinān, 71
 Şeyḫ Süleymān,70
 Şeyḫ Timurtāşî, 71
 Şeyḫ Üvey, 69
 Şücāè Efendi, 69
 Tire, 71
 Ūaraman,71
 Ümmî Sinān,71
 Ūsküdār, 69
 Vecîhü'd-dîn 'Ömerü'l-Bekrî, 68
 Vişne Efendi, 71
 Yaèḫüb Efendi, 38, 70

Yaḥya el-Ma'rūf bi-Nev'izāde, 67

Yaḥyā Şirvānî, 71

Yaḥyāu'l-Ḥalvetiyye, 69

Yayabaşı-zāde Hızır Efendi, 71

Yemen, 39

Yemenî Ḥasan Efendi, 39

Yigitbaşı, 71

Yūsuf Hemedānî, 68

Zeyl-i Şakāyık, 67

Zeyne'l-'Ābidîn, 55

Zeyniyye, 68

Zeynü'l-Medînü'l-Ḥavafî, 68

KAYNAKÇA

- Altuntaş, Halil, Muzaffer Şahin (haz.) (2009). Kur'an-ı Kerim Meâli. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları (18. Baskı).
- Aşkar, Mustafa (2001). Tasavvuf Tarihi Literatürü. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Ateş, Süleyman (1992). İslâm Tasavvufu. İstanbul: Yeni Ufuklar Neşriyat.
- Baltacı, Cahid (1982). Üç Allah Dostu (Sünbül Efendi, Merkez Efendi, Ramazan Efendi). İstanbul: Dilek Matbaası.
- Devellioğlu, Ferit (2010). Osmanlıca - Türkçe Ansiklopedik Lûgat . Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.
- el-Aclûnî, İsmâ'îl b. Muhammed (ty.). Keşfü'l-Hafâ ve Muzîlu'l-ilbâs 'amme's-tehere mine'l-ehâdisi 'alâ elsineti'n-nâs. Beyrut 1351h C.II (3.Baskı).
- el-Hulvî, Mahmud Cemaleddin (2013). Lemazât-ı Hulviyye ez Lemezât-ı Ulviyye (Halvetî Büyüklerinin Tatlı Halleri). haz. Mehmet Serhan Tayşi, İstanbul: Semerkant Yayınları (1. Baskı).
- Eraydın, Selçuk (2012). Tasavvuf ve Tarikatlar. İstanbul: Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları (10. Baskı).
- Eyüboğlu, İsmet Zeki (1987). Günün Işığında Tasavvuf Tarikatlar Mezhepler Tarihi. İstanbul: Geçit Kitabevi.
- Gölpınarlı, Abdülbaki (2010). Türkiye' de Mezhep ve Tarikatlar. İstanbul: İnkılap Yayınları (4. Baskı).
- Gürdil, H.H. Yaşar (ty.). Sünbül Efendi'nin Hayatı. İstanbul: Fatih Ofset.
- İz, Mahir (2012). Tasavvufun Mâhiyeti Büyükleri ve Tarikatlar. İstanbul: Kitabevi Yayınları (4. Baskı).
- Musavvir Hüseyin (2000). Silsile-nâme, Haz.: Sadi Bayram, Osmanlı Devleti'nin 700. Kuruluş Yıldönümü Münasebetiyle Vakıflar Genel Müdürlüğü ve Vakıfbank Kültür Hizmeti Yayınları., Ankara: Baskı: Grafiker Limited Şirketi.
- Ocak, Ahmet Yaşar (1997). Kültür Tarihi Kaynağı Olarak Menâkıbnâmeler (Metodolojik Bir Yaklaşım). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi (2. Baskı).
- Özköse, Kadir (2017). " Sünbülüyye Şeyhi Merkez Efendi " Somuncubaba, S 195, s.30-35
- Tosun, Necdet (2009). "Silsile" TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Diyanet Vakfı Yayınları. C.37, s.206-207.
- Silsiletü'n-Nûr, Süleymaniye Kütüphanesi, Lala İsmail Bölümü, No.:00153.

- Uludağ, Süleyman (1997). "Halvetiyye". TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Diyanet Vakfı Yayınları. C.15, s.393-395.
- Velikâhyaoğlu, Nazif (2000). Sümbüliyye Tarikatı ve Kocamustafapaşa Külliyesi. İstanbul: Çağrı Yayınları.
- Yılmaz, Hasan Kâmil (2013). Ana Hatlarıyla Tasavvuf ve Tarikatlar. İstanbul: Ensar Neşriyat (16. Baskı) .
- Yılmaz, Mehmet (1992). Edebiyatımızda İslami Kaynaklı Sözler (Ansiklopedik Sözlük). İstanbul: Enderun Kitabevi,.
- ,(2013). Kültürümüzde Ayet ve Hadisler. İstanbul: Kesit Yayınları.
- Yücer, Hür Mahmut (2010). " Sümbüliyye ". TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Diyanet Vakfı Yayınları. C.38, s.136-140.
- (2010). " Sünbül Sinan ". TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Diyanet Vakfı Yayınları. C.38, s.135-136.
- Zavotçu, Gencay (2018). Aşk İlinden Gönül Dilinden. Kocaeli: Umuttepe Yayınları.

TIPKIBASIM METİN

۲۳۲۹
— (۲۰۱)
— ۵۰۰ م

104

1

SMeymaniya U. KEM-İstanbul	
Konu	Kale-i İsmail
Yeni Kayıt No	153
Eski Kayıt No.	

SMeymaniya U. KEM-İstanbul

رخت حنایا اید ای کسم عیان	بیا و خوب بر کس می امتنان
چونکه و جوینی فریاد در	مستی دنیا ده و عقوبت در
نقطه سی زیم فریاد در	منبع جزو کل و جمعیه در
شادی شیراز ام الکتاب	جزو در ر شمسه فضل الخط
اولسه توتنده کی مورز بان	البیه فضل شریفین بیان
لیک بی بی او عظیم الصفات	مظهر نام البینه نور ذات
جمله امر که اوزی بال اوله	صاحب شان با بطه قال اوله
اولسه سر لومه سینه بسمه	آب تر اوله بر کز او نیم بسمه
بنده کو رو ب ایدم که اقد	البدم بسمه سز ایدم
فصل حمد باری جل جلاله	
اولد تا بسمه اصل و فروع	حمد خدایه دخی قلم شروع
حمد خدا جمله سر کار اولد	حمد کا تحقیق سز او را اولد
و عینک اشباح و صور و نشان	همکل اشکال زین و زمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَذَا سِلْسِلَةٌ الْقُرْآنِ

نظم کریم روضه نور قدیم	بسمه اولد روضه در عمیریم
باسی اناک ظهر سر وجود	فانص اثاره بدو و وجود
بسمه در منشی نون و قلم	کاشف اسرار غطاء قدم
سین اناک سیرالی الله یحور	اولدی وسیله دل کا یحور
میم او اذات مسی پیام	مطلع شمس افق فیض تام
اسم جلال جامع و فاروق در	نور صفات او ز چو باروق در
ولایتی سینه و بهانه و لیتی	یعنی که رحمن و رحیم حضرتی
یلدا او خالق پرورد کاس	او ایدم رحمتی و زین تبار

رخت

خلعت يا كبره خلق عظيم
 اعرف اوصي نك اولاد و اقوي
 سنسين يا محرم كولاك سن
 سنسين يا نور ضياء و عجم
 در دكته كاره و اقاداي حق
 روشني ديد و روحا نيون
 شاه سموات اولاد عرش بين
 هر قلم اولسه فتوا شجار بر
 بيكه بر اوصافك الطافني
 در كهك نما صيل چون نتجا
 عاجز و در مانده سيم قاسم
 بوله بيكدان دل و جانم حيا
 قالميه طبعه هه او هوس

راستد در قامتك اي حيم
 سر او آذني نك اولاد عارفي
 سنسين يا شاه افلاسن
 ختم رسل شاه فتوا نبيا
 در كهك اي محزن سر رحق
 خا و رهك كل جاد عيون
 اولد شرفيا فته نعل كزين
 جمله مداد اولسه بجار و مطر
 ياز ميل و حسنا و صافني
 اي رومك كافي حبيب خدا
 بندي خي صيلرين آنا سيم
 قبل نظري منبع انوار ذات
 الالم اي امته قرا و رس

ذاتني شاه شهود ايلدي
 خلعتني احسن تقويم الجون
 تاكه اوله مظهر رب عفور
 معرفتي درينه كان ايلدي
 يوقدر انك رحمتنه انتها
 بنده ناجيزني اكرال ميوز
 صل على روح رسول الانام
صلى الله عليه وسلم
 انس ملك قيوكه كتر غلام
 مدح ايدان ولد رسنا و صافني
 سنسين يا كاشف سر غيون
 اومه جان بخشن اولان اشبه
 علم آدن جبرنيك نماز سين

كنديك انبات و يعوز ايلدي
 آدمي خلق ايلد تكريم الجون
 ايتد نهاده ستره تاج نور
 ستريني دمده نهان ايلدي
 زي كر و استي زهي زحم خدا
 بزدي مستغرقا نما ميوز
 لجه حده ابرو چون اختتام
فضلت رسول كبر
 ايشه كوين و آذني مقام
 سنسين و محبوب خداي غني
 تحت شفا عتده شفيع الذنوب
 علاه غايه سي سين ادمك
 كنديك كوه رينك كان سين

راستد در

بنام اولم مباح الام ذاکر	ذات شریفکده کی یا تو	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
بود را میدر که اولابند سی	بنده سنک عاشق افنده	حضرت شیخ جمال کلوی	حضرت شیخ جمال کلوی
حاصل هر لحضه نورینک سلام	اوله انک الینه تم الکلام	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
فصل سبب تالیف ابن نظم			
کنج در زند هونید اولان	باعث حریک سوید اولان	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
حضرت نور الدینک یا تو	ناقل اول کشف و کرامات	حضرت شیخ جمال کلوی	حضرت شیخ جمال کلوی
روضه سنبله اولان قدسیان	عالم غیب لکن اولد مکان	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
هر بر سر حلقه عرفان ایدی	معرفة الله الیه بر دان ایدی	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
شیخ جمال اید کلوی ابتدا	ایلین اول روضه توحید با	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
فصل سبب تالیف ابن نظم			
عالم و حضور زمان ایدی اول	عارف سر از نهان اید اول	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
شیخ انوار کرامت ایدی	پادشاه شهر و لایه ایدی	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی

نوشته
طه رسته پوست
نشین اول شده

انور

اغراید و بنیتله عز مر راه	عشق حبيب الیه و همت پناه	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
سوی حجاز کید و بیدار ایدین	ذات شریفی اولوب اید و فخر	حضرت شیخ جمال کلوی	حضرت شیخ جمال کلوی
قلاد کنجینه توحید همان	شرعه تابوت قور و سحر کلام	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
فصل سبب تالیف ابن نظم			
بعد بوستان خلافت شاه شاد	ویرکد بتشدک سنبل سنان	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
اولد و قور و لوج سنه بی اشتباه	قطب خندا موصل سز اله	حضرت شیخ جمال کلوی	حضرت شیخ جمال کلوی
فصل سبب تالیف ابن نظم			
مکرر اکتفا کلوی اید ظهور	صدر خلافت اولد و مر و غیر	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
اولد کرمی کیدیل قطب حق	ویر ایدی علم لدن سوز	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
فصل سبب تالیف ابن نظم			
حضرت یعقوب کرم تیز	مصدر له اولدنی اولد عزیز	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
اولد کرمی سنه قطب جهان	علم لدن سزینی قیلد بیان	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی
فصل سبب تالیف ابن نظم			
حضرت سنان افندی	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی	حضرت حبيب النجی

نوشته
او قور و لوج سنه
پوست نشین اول شده

نوشته
کرمی ایدی سنه
پوست نشین اول شده

نوشته
کرمی سنه پوست
نشین اول شده

نوشته
انور سنه پوست
نشین اول شده

4

شیخ کرام الدین قندک دخی	سید عالی نسب ایدی خ
ملک معناده اوصلاب کال	اون سنه شیخ اولک اولدوقده
هجرت رسول انبجی	حضرت شیخ سید علا الدین قندک
سیار علاه الدین قندک سید	در دیله ایلر ایلک حوزو طبیب
اولک اولدور سنه شیخین	کون کوی ضاهر اید قصبینی
بزم حقیقتدان ایدکنه سی	که بیدشیتنا حقا جمله سی
سیر رسول اید او خیر خلف	ویرز او در کاه پنجه شوق
هجرت رسول انبجی	حضرت شیخ سید علا الدین قندک
ماحصل اولدور رسول الامام	نخل علاه الدین و فرخ الکلام
بورج سیار دتد او برماهد	قره العین اسد الله اید
حضرت نور الدین و ذلت شریف	ابن شریف ابن شریف بن شریف
بلخ حقیقتده اولدور بجه	سینلا ایدی کله سروسو
جهه په اکنده نمایان اید	نور ولایت قتی تابان اید

۱۸۰۰
اول سنه
پوست نشین
اول شداد

۱۸۰۰
اول سنه
پوست نشین
اول شداد

صکر کلوب اولدو خلافت نشان	یعقوب قندک اولد شیخ سنار
القی سنه شیخین ایدوب ای دؤ	کتک اولوب بروضه ده شیخ الحرم
هجرت رسول انبجی	حضرت شیخ بنی حسن قندک
شیخ حسن نجم سهیلی یز	حامل سرار خندا موتز
اولک اولدور زواج سنه اول شیخ یز	کا شفا سراسر علو رفیقین
هجرت رسول انبجی	حضرت شیخ عدلی قندک
عدلی قندکی ولایت شعار	اولک اولدور شیخ وصغار و کار
ایک سنه کشف نغان ایلد	علم الاسما بیان ایلدی
هجرت رسول انبجی	حضرت شیخ سید محمد قندک
بعده اول سید و رسول	ایلدی مردان حق فی قبول
حضرت حقان و دمجوبید	شهرتی محمد ایلد
بست وجهارم سنه صبح و مسا	اولدیل اهل حقه چون رهنا
هجرت رسول انبجی	حضرت شیخ کرام الدین قندک

۱۸۰۰
اول سنه
پوست نشین
اول شداد

۱۸۰۰
اول سنه
پوست نشین
اول شداد

۱۸۰۰
اول سنه
پوست نشین
اول شداد

۱۸۰۰
اول سنه
پوست نشین
اول شداد

شیخ

هر جوی جدمینه ممانل ایدی
 سر و جنان ایدانی تدا فی تاسر
 عشقنه اولنر کونک حذو عد
 عشقنه پر لیل ایدی و رویشی
 صبح و مسا اولمشیک عشقنه اول
 مژده دل اولنله فریاد رس
 حقلد عطا لاسنه مفتاح ایدی
 سینه سی وجهک جلی اینه سی
 عشقنه دویر لیلدی انماز
 اهل محبت سرینه دوومه ده
 دائرة سنبله ویردی شرف
 حامل سرر هویت ایدی
 خالنی قوالنی آفتالنی

چون یور یسه اوکینه مانا ایدی
 جامه کونک کوی حضر الیاس
 عاشق و مشتاق جمال احد
 عشقنه الیر ایدی هر جنبشی
 روز شب عشقنه فاخره اول
 عشقنه عیبی در اید هر نفس
 نور لطفیه به مصباح ایدی
 علم حکم که بر ایدی سینه سی
 خلقه تو حیده کریمه همان
 مرکز اولورد وسط حلقه ده
 قطب ایلهم دور اید خیر خلف
 مست میا ده وحدت ایدی
 بن جبه مدح الیم حوالنی

عاشق اولورد کور کور درده
 هر نظری حقی مشاهد ایدی
 طویز ایدی که بقا انس چاد
 نوردن برالف کومستقم
 حقه سرر حقیقت رهز
 مضمون حسنه اولان لجه
 هر سوز و وحدت دمی رض ایدی
 انلو دکل ایدی و لکن خیف
 مهر خلافت ایدی بی اشتباه
 احسن اخلاق علو لطف
 عاشق ایدی صحبته خاص عام
 معد فضل عارف و دانای دین
 نورد رخشان ایدی مانند بیچ

فاشکر محراب ایدی اهل دله
 چشم شهنوا هانده شاهدا ایدی
 حاتم زری ویرد جنان
 بینی موز و فی لطافت شمیم
 لیلی لعل و دیشی در عدان
 سبع مثنانک او سر سوریه
 نطق شیرینی ایدی حکمت اثر
 جسم سعادت کتبات لطیف
 صحنه شهرت کدی حال سیاه
 ذات مهابت و عزیز ایدی هم
 طبی تسلیم ایدی حلوا الکوار
 محزان اسرار علوم یقین
 غوث زماننی ایدی صاحب فتوح

چون

هر نقد رمد حق اسم شاد	واصفی و لسم آید لیل و نهار
عاجزم ایتم که وصفانی بز	شاشنه لایقونه دیسوز بود جز
بود ز و سلطا کر مکن امید	روح شرفیندن ولم مستفید
نور محبتدان ولم بهره یاب	الیله بن بند سخی فیضیاب
اولا و سلطا هفتاد سال	شیخ سر برده عز و قبال
اولسه شارح حرفه و وزه نام	ظاهر اولو و عد شیوع کرام
سلسله التور آید لادن دله	اون ایکی قندیل آید بر سنبله
لیک اون ایکی سید ر قصبین	روحنی تقدیس آید رب عزیز
قطب لیکن اول غوث زمان زمین	اولدخی ترک آید دنیا وین
بیکوز ایله بتمشه اردد کسانا	ایلا انور دخی عزرم وصال
یوم سبتا خردی الحجه ده	ایله ی تشریف بقایه ای ده
بیت خاد فته او پیر منبر	اون سنه عشق هدنه اولد امیر
اولدخی سلطان طریقتا آید	سالا که برهان حقیقت آید

در کھی

در کھی علا ای قطب الدینک	سز آید حضرت نور الدینک
خاک ز آید رد کجری کوهر	خاکه نظر ایله آید اولاد
وجهنه ناظر اولان اهل کمال	عشقله اولور آید اشفتاسا
مشهدینی بر آید رب الانام	نور جمال ایله هر صبح و شام
پسدد یار دل سوز قیل محضر	از او لیق بیلنه قدر کورم
ای دل دل بسته زلف هوا	مطلع نظمکان اوله صورت نما
منقبت شیخه آیدوب نیتی	قیدای ز لری بکا بوهمتی
حقه توکل له آیدوب بدخی	منقبه حضرت نور الدینی
صحت نقل ایله روایت آیدم	حق کرم آیدر سه حکایت آید
نقل کرامت اول حضرت عزیز	
حضرت یعسوب موبعد علی	صهر رسول و آستد الله ولی
ذکر ولیلر آید زوج بوال	رحمت حقد ر آید اولدم نزل
حد قوتاره ایروب بو خنبر	بو یله در نقل خنبر معتبر

7

ال یوزہ سورہ کذا اول الخباب	یوغیرای فکرمدہ نم غیشیل
الیدی نارو طبی منطفی	صقوت قلب الیہ چری دم
ذوق و صفا الیہ مستر الیہ	دخی مکلف دکل ایدم ہلہ
قطب و قطع الیہ وغیرت نما	زاهد حشک کلام عادت اید
	اہل ولہ کجدی کلک ہم ہم
	ہل طریقہ ایشم انکار اید
	عالم معنایہ کو روزمرہ کہ بن
	جامعک ایچی طشی شہادہ

اولد اول الیہ چیرہ دعا مستجاب	کو رک کر ای شالیہ دیل
نور کرامات شریف و وفی	وقت طفولیت ایدی عالم
کلدی عزیز تکبیرہ عزت الیہ	حکم تکلیف لطفی الیہ
الیدی اظہار کرامات ہمان	لین طلب کارعبادت ایدم
	راہ تقصیب ایدی زہم ہم
	ما حاصل ضرر الیہ طری اید
	بریکجہ ہم جو اید بوجان و تن
	مصطفی با سنادہ اور دکا ہدہ

کرامت د وور از عزیز نور الدین افند

کور مدی مثلنی غنی و فقیر	اولد سنبلو اولد حریق کبیر
دود کبود اولد زمین سنا	چون شرر نار اولیجی رونما
یائمنہ سورہ لچیر بیوت و دکا	باشلڈ او دوق سوسنڈھا
دوستڈ شہر خلقی تالشیہ	چارہ بیزر اولدی بو اتشہ
نصف سنبلو لیا نور الیہ	ایکی کون ایکی کیمہ یا ایدم
کلدی چون عیسی قیوسنہ حیرت	شغلہ لقب اتش اولنجہ ربق
بو خبر و حشمت و دہشت اثر	کوشد شیخ اولیجی بو خبر
حانی قہنہ ایدوب عز مر اود	حضرت نور الدین و صاحب کو
دفعی چون اید حقه رجا	قرب چنار کلوب اید عا
عونک الیہ مسطفی اولہ بونار	دیدک ایا خالق و لیل و نهار
اولد مؤثر قوت انس و ملک	رفع بدین ایلیجک بر فلک
تیر دعا منزلتہ دیکل کاش	چشم فلک بینتہ کلک کاش
کور د لیر اولدہ حقائق قدر تک	فاخہ سینہ و قیو بیولہ عرتک

اولد

بر او بود و آن آید جم و غیر	انده آید جمی جمله غنی و فقیر
جمعه سبب بود حضرت ایشان	مجلس خاصان قوت بیشتر
صف نعاله طور را یک فقیر	صف کارنده ذلیل و حقیر
کوردم اوسطا طریقت نما	بین الضعوف خدایتی لبراز
خدمت یاد کردم و شیخ جمیل	شربت می کند و یاد کرد سیل
سید قوم خاد مہمہ دیرینی	انژی سول اثری کم مشرفی
شمنہ جمع اولش آید اولیا	اینہ نور ایدی حکمت نما
بندہ فر از بحر نیلہ فالان اولوب	در د یلہ شرمندہ و کرمان اولوب
واردم اولم پائینہ فرسودہ و	طولہ د ماغہ و عمر قوت خو
صورت رد ایلہ او حجر الوصول	انما افکندہ سین اند قوت
اجدی لب حکمتی سوبیلہ	جان دلم حکمت ایلہ طویلہ
دیدک بکا کیم بودر حوش چو آب	ایلرز منکری بزخصتہ یاب
بندہ نامت کشف اولوب ایلہ نام	دیدہ قلبہ کلوب انتباہ

دیدم

دیدم ایافاخ الباب اللول	ناشر منشور طریق الهدی
توبہ لر اولسون بوج افکاریدہ	اهل حقہ ایتدکم انکاریدہ
عذری و لد مد قبول لیلوب	دیدک بکا الطفیلہ اولسون لیلوب
کلر و کل کشف حجاب یلم	سکا دخی نشر کلاد یلم
مظہر اولوب لطفنہ احسانند	الذی سعادتہ بی یانندہ
از کل حوش بوی یا ض الجناد	کو کلم اوی طوبی طلو اولد اولد
جوعہ و اذن اولوب ہمہ یاب	شربت عشق ایتد بی نشنہ یاب
صورت دیدی پاک ایلہ شربت	کتد اودم جان د یلم کریتی
اولد بودر اولک بکا توفیق حق	جانی الروح و راح الفلق
بود خدی بیل عین کرامت درر	واقعت صدقین بیان ایتدہ
نقل کرامت سیوم از حضرت عزیز	
نقل روی صحت مقال	عاقل و دانا سوزی و دلال
حضرت شیخہ اوصا حجاب ایدک	حضرت اکا جانیلہ رنگی ایدک

9

قلبه کشفیه بیان اولد بو
 بخش کرامت سکا بود رهبر
 ویرک خدا اولدی سکا مومنه
 جمع اوله زحمت خاص ایلد عام
 خوف بزه خلقه اوله یوم التادق
 انده شفاعت ایلد ریشاعین
 درویش لر یه خداوند
 بکا محبت ایلد احبابه
 مجلس خاصده بنم عیش ایلد
 عرض خلوص ایلد موقت ایلد
 جنته انلری ولالت ایلد
 ویردی بکا لطف و تسلیسی
 روز حشر ایلد رسوا بی

سزیمه سر ایلد عیان اولد بو
 دید بکا اولد ایا فور دیر
 جاه شفاعتدن اولد مرتبه
 چونکه اوله ساعت روز قیام
 شبهه سزول کوکوند اوله کشف ساق
 ویره اذن راحم رب المعین
 بنده شفاعت ایلد اخوانه
 امله اولد ایه انسابه
 یوز می کوزن وسوزم ایشدن
 بکا غیا بده محبت ایلد
 جمله سینه بنده شفاعت ایلد
 قلدی حق اعطابو تجلیسی
 راعی بیچاره کی ده ای غنی

اولمش اید اهل لایحه فرید
 بودیدیم حضرت کاشانید
 بوکر می حضرت شیخدهمین
 حجر نزلدن چقوب اولد عیان
 بوکر می نقل شروع ایلدی
 یابدی پیورزدن دن اولر نه می
 حال کرسوق مسرت بکا
 مزید کلام سکا ای زفا
 حالتی وقت مع الطهر
 عرش معادلی کر پیوسوزم
 حضرت حقا بزه اهداسید
 مظهر رحم ایتدی بی و اولد
 کشف قلوب ایلدین الیهدان

سزیمه

حضرت اسماعیل اقتد و حید
 صدقه صدقه یقین انک شاند
 بوله روایت ایدر اید یقین
 برکون وسلطان کرامت نشان
 کون کی حجره طلوع ایلد
 نور ایلد بر ایلدی کاشانه می
 ویرد شرف جنت قدومی بکا
 دیدک ایا لب پروردگار
 مزه کل تحفه الیهدر
 دنیو عقبا می کر پیوسوزم
 عالم غیب بکا بشتری سیدر
 حضرت اسماء الهیه دن
 کلابو اکرام بکا در کاهدن

دیریدیم و اراد الدمه مناصح آید بسوز حضرت شیخ اثر ایله شرمند بو بیچاره ماقه بزیر ناسر جلالک ایله شعله تاب اویرکن سوتندار یامند اولجا یغده حال دست شریفینه سوزور و یونی دیگر کرامت در رای شیخ دین حضرت حق دوشن شاد ایلیه	بوند در شیخ اوی اید خالص دیدمی ایخالق انس و بشر دفع ایست اطعی بو شری بار قیل کر می نور جمالک ایله راه روا یکن کر وید و دنگدار صاحبنه کلدی صلاملا شم اید رک ذوق و صفا بوخی جمله بوخی کور دیلعین یقین قلب مجتبی ک شاد ایلیه
نقل کرامت پنجم از حضرت غزینی	
ناقل دیوینجه نقل کرام عارف سرر موز فصوص اسمی علی صافه لانا دور	ناظم منظوم در فیض تام واقف آثار علوم و نصوص بین لانا م کور کجی ناسخی ذود

عرصه محشرده بر روز جزا نقل کرامت چهارم از غزینی	قبله شفاعت بک اولوالوقا
بعض ثقات بو یله روایت اید فرق ایکده اولدینه بر صریق ایکی کون ایکی کجه هم یاند بو برو لوی یاند بو شهرین تمام حضرت السیدین العابدین حانه زینه قریب اولدقه نار انده بو لوتی چون غزین حضرت قرشو کلوب حانه انق همان بعض مجتبان مریدان ایله حقه توجهده ایدکن دعا انک اصلوت ایله بری مزاق	نقل در بار کرامت ایدر اولدک استنبول م ناره غزوی قالمدی دکان و سوت چار شو واری خیرتد فالو بیجا علم زاده اق محمود افندی کوزین اولدی غزیزدن بو کرامت نثار کور و اولو عبرت ایله قددی سقف بوته ایرشدن وان قوت ارواح غزیزان ایله سمع شریفینه کلور یوصلا صورت نکارده ایدکن ذوق

دیریدیم

دیدلر اظهار میله اولمه ملول	ایله الله دعا کی قبول
نصرت ایله نوسنه حتی غنی	قلدی جابیتیه مبشرینی
حمد اولد انا فاعلمه احسانه	ایلد وکی لطف فرما و اننه
قلدی مبشرینی اول لاینام	اولد قبول در کج حقه دعا
ورد بو تشبیه سیادت نصرت	ایلا احبابه بو یوز دوز خظا
بنده سن الیم ایشاری حق	کو ریجه ظاهر اولد سرورتو
کله یقینه خبر جا هدین	اعظم فتح اولد بو فتح مبین
وقتی کیم اولد مرشدده صوب	ایلدی بو مرتبه ایله فتح باب
اولد کولکله نشاطد فرج	قالدی دلره غمور و روح
کلدی نوید ظفر ایات ایله	اعظم تشبیر قوت حیات ایله
عون حق بر دوزه داد ایلدی	فتح بلغراد ایله شاد ایلدی
نقل کر اوست ششم از عزیز	
عده احباب صد اوقات مقال	باسط سر صیغه کلاک کال

روحه غدا در ذیل و نجاة دعا	نقل کلام ایلیوب ایدار دا
بیک یوز ایله الی الی اید سال	هجره سعد اختر فرخنده قال
لشکر الاسلام و جیوش شهاد	جمله غزاه ایدی اهل جهاد
فرقه افریج بدین و دین	زمره کلاک نخوست قرین
قوم ضلالت حتی بسیار ایدی	حاصلی جمعیت کلاک ایدی
منتظر نصرت اید شهنشایر	شهر استنبولده صفار و جبار
ساعی ایدی بیک صبار فرود	خیر خیر الملق چون زجنود
شهرین ایلچی طردی همه کفوتو	لیل و نهار لیلر کین جست جو
مرشد حق حضرت شیخ نورالدین	بر کون او شهباز سر فرزدین
فرحت و شادی و محبت ایله	نور صفا بخش مستر ایله
قالیمه دل لره همور و غمور	دیدیم احبابه او خیر علوم
مبنی غنیم سنز حقله همان	مخبر فتح و ظفر مر بی کال
مترزه رسانان قبول دعا	کلدی سروشان اطلی بکا

دیدلر

حوب صمد ايله الهی هممان	او قومغه باشکدری اولان
سنا حله یا نشکد قایق ای هممان	ایرمدن اتمامه اطری تمام
شدت دریای هله کورمدک	عورینه بوسرین بڈایرمدک
مجمع بحرین ایدی کویا همان	ایکی کوزیلدیلر اقدرات
عین کرامت دررای اخی	قوت قدسیته درر بود خدی
نقل و فانی ایدی لور لور اختتام	اولدک امانت ششم چون تمام
بیک یوز ایلله اتمشه بریدی	نقل و قایق حضرت شیخ التستید نور الدین قدس سره المبین
عمر عزیز برک سر بخامنه	حجره خزر مسل محترم
روز سبت ایدچو بود الرحیل	ماه صفر ایرمدن اتمامه
جمع اوله یانمه کلوب خلفا	هفته سی اید صفر نای میل
زاری و کیران اولار قاشقیز	دیگه او برهان طریق خدا
حقه توجهده ولی الانام	دعوت ایلله کله قوت سنا لکین

وقایع

قوت قدسیته اطوارینی	حضرت نور الدینک انا ریخی
عزف تفریح که ایدوب نیتی	نقل ایدراوشیخ صفا فطرینی
قاضی کوی اید محل و مقر	سوی بچردن اید سید و سفر
حضرت پیر ایلله محبتان ایلله	ساحل و بحر ایروب احوالده
بربرینه موج متراکم ایدی	لیک اودیم متلاطم ایدی
قتی مهیب اید کوز اولر همان	یوعقد دریاده قایقدا نشان
قایغه رحمت کبی اید کوزول	جرمعانی ایدی ویر وصول
رفع سرن ایلوب باج بار دیان	امردوب اولم دیدکی کیشیا
صورت و معنا در رئیس اول	دائم اولر ایلله جلیس اید اول
بولد صورت کجده وز اید بوله	کنده دومن کیش اید صاغ صوله
چون ره کشتی بزه واسع ایدی	موج بحر صاغ کبی رافع ایدی
حضرت معلوم اولور اید بایسیم	قلب حجاب به کلوب خوف و بیم
خوف خطر قالمیه دلدره تا	دید او قونسون اثر اولیانا

او قومغه

ایله عزمرده دارالقرار
 بای و کدا فقر و فرزند مال
 عالم عارف و علمای عظام
 حاضر ایله صاحب دولت وزیر
 ناله و زاری ایله ایله جبهه ناس
 اهل محبت فی بیک شوقله
 سرلرینه انی چوتاج ایتدیله
 اولد مصله که جائی نول
 زین العباد حضرت مفتی الامام
 ذکر ایله تسبیح ایله ناسوتی
 مشهد پر نورینه بتور دیله
 اولد قبر نعش شریفنه جا
 قویله قیامتلا و کونکیده

مرکب شایسته اولوب چون سوار
 جمله اعیان کجار و رجال
 هم دخی شراف ایله مفتی الانام
 حضرت صدق الدین ایله شیخ و امیر
 خانقه یچنده او کون بی قیاس
 محللنا بوتی آدن آک
 باشکرا و ستونده الیه کتدیله
 جامع بو الفتی و لینه و وصول
 قلای نمازین که اولوب امام
 تاج سرلرینه شایسته
 الیلر الدن اله کتوردیلر
 پستراحتنا و لیجی حد کاکا
 اولد احبنا قتی ماتم زده

جسمه به فرسای زمین اولدیله
 دست شریفی ایله اولد شیر
 حضرت شیخ ایله بیله عاشقان
 حق ایله حق و لغنی تفرید ایله
 اولد مطاف حرم قدسی
 کلایر اول مجلسه ارواح ایله
 واصل دیدار خدا اولغنه
 راغب جانان ایله هر روز شب
 الی به ساعتی ریجان زوفا
 ایله بیک جاله تسلیم روح
 عالم اطلادی مکان ایله
 غسل اولنوب جسم مطهری
 اولد کفن اخرا کایله هن

بیشکه شیخه اشقیق اولدیله
 امر ایرون خلقه ذکر او پیر
 باشکده توحیده اودم زاکران
 کندوده اخوان ایله توحیده یک
 حجره سلطان طریقت اولان
 روح عزیزان قوت اشباح ایله
 عزمر و اقلیم بقا اولغنه
 طالب ایله هر دم او کونز ادب
 ما حاصل وقت صحیدان همان
 قابض لار و ولحدن و لیجی فتوح
 صاندن عزیز ترک جهات ایله
 حاضر ایله ائده طریق لر لر
 صار دیلر اول جسم شریفه کف

مرکب

عطاء الله بن يحيى المعروف بنوعى زاد ورحمة الله عليه زمان دولت
 عليه سلطان سليمان عليه الرحمه والغفران حضرت تريك وقتله
 اولان وقاياتى كان كان كشيد سلك وبيان ايلديكي ذيل
 شقايق نام تا ليفند تبركا رقم ذوقه تمامه بيان قلنان سلسله
 مشايخ عظاممدر
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 حضرت رسال کرور بنی محترم صلی الله علیه وسلم حضرت
 علی کر الله وجهه حضرت امام حسین رضی الله عنه امام
 زین العابدین رضی الله عنه امام محمد باقر رضی الله عنه
 امام جعفر صادق رضی الله عنه شیخ بایزید بسطامی
 قدس سره نقل صحیح ایه ثابت در که بایزید بسطامی
 حضرت تری امام جعفر صادق انتقالند نص کره وجوده
 کلشکن نسبت اراد تری باطن جهنتدن اولوب و حایزیند

دور سماع ایلدیر تا مسنا
 اولد هرا رختم کلام الیه
 روحنا الله بارواحه
 ای دل پرورده راه هورا
 سلسله التور بولوب اتمام
 حمد اوله ای خالق پروردگار
 بول زاره کرم کقبله وزان
 قلم وین نعه عرفان ایله
 پرازیته عشقه که شایسته قبل
 کلامه تاریخ ایچون بولکلام

سینه لرین چاک ایدوب سرکش
 روح شریف لرینه بی شتیه
 قد سننا الله با سر سر
 سر عزیز اوله سکاره نما
 ایلدم اوصاف شیوخ الکرام
 لطف که احساسنه بو قد شاد
 تازیه شور دوغم هران
 فیض فیوضات عزیزان ایله
 شوق جمالک ایله دمبسته قبل
 سلسله سنبل عزیزان تام

سینه لرین چاک ایدوب سرکش
 روح شریف لرینه بی شتیه
 قد سننا الله با سر سر
 سر عزیز اوله سکاره نما
 ایلدم اوصاف شیوخ الکرام
 لطف که احساسنه بو قد شاد
 تازیه شور دوغم هران
 فیض فیوضات عزیزان ایله
 شوق جمالک ایله دمبسته قبل
 سلسله سنبل عزیزان تام

سینه لرین چاک ایدوب سرکش
 روح شریف لرینه بی شتیه
 قد سننا الله با سر سر
 سر عزیز اوله سکاره نما
 ایلدم اوصاف شیوخ الکرام
 لطف که احساسنه بو قد شاد
 تازیه شور دوغم هران
 فیض فیوضات عزیزان ایله
 شوق جمالک ایله دمبسته قبل
 سلسله سنبل عزیزان تام

دخی شیخ ابوعثمان مغربی به انزل ابوعلی رود باری انزل جنید
 بغدادی به انزل سری سقطی به انزل معروف کرخی به منتسبند
 معروف کرخی دخی یکی نسبت صاحبی در برسی داود طائی
 انزل حبیب عجمی به انزل حسن بصری به انزل میرالمؤمنین حضرت
علی کرم الله وجهه جناب لبرینه منتسبند معروف کرخی
 حضرت لاریک بر نسبتی دخی علی رضا حد متارینه انزل
 امام موسی کاظمه انزل جعفر صادق منسبند رالی انزل
 الساسله شیخ ابوالقاسم کاکانینک مرتاسی حواجه علی
 فارمدی قدس سره انزل یک خلیفه سی حواجه یوسف
 همدانید انزل خلیفه سی سر حلقه حواجه کازعید
 الخاقان محمد وافی حد متارید ربعده حواجه عارف بوکری
 بعد حواجه محمود بخیری قفقوری بعد حواجه علی
 رامینی بعد حواجه محمد بابا ساس بعد امیر سید کلان

دخی

تربیت بویشد اما وجعفر صادق بر نسبتاری دخی قاسم بن
 محمد بن ابوبکر الصدیق رضی الله عنه جناب لبرینه در که فقهاء
 سبعة دند انزل ارات باطن جهندن **سلطان فارسی** ^{مظفر}
 حضرت لردان اخذ ایشد **سلطان فارسی** شرف صحبت حضرت
 رسالت پناه صلی الله الاله علیه مشرف ولد وغندان ماخذ
 حضرت صدیق کرم خلیفه اقدم جناب لردان فیض تربیت
 بولوب انزل غار بر انوارده هم صحبت سلطان **انبیا اولدوقه**
 ذکر خنی جالسگا علی الخدین المیارکین غامض المعینین
 المتزکین وجه تثلث اوزره تلقین ایشلدر **شیخ ابو**
الحسن الخرقانی **بازید بسطامی** انتقادند صکره دنیا به
 کاشکی روحانیت **بازید ایله** مرتب در **شیخ ابوالقاسم**
کرکانی بونلک دخی یکی نسبتی واردر برسی ذکر اولندان
 اوزره **ابوالحسن خرقانی** حد متارینه وابسته در برری

جنید بغدادی مشاد دینوری احمد سودا دینور القاسمی
وجیه الدین عمر البکری ابو الخبیب سهروردی اکثر اهل
 تصوف یا نندہ ابو الخبیب سهروردی و زور بہا مصری
 بولردن اخذ اتمشد و طریقہ زینتہ کہ **زین الممدین**
الحقانی حضرت تلمیذ منسوب دینورادہ منشعب اولور
 بعدہ **قطب الدین بہری** رکن الدین **محمد السنجاسی** شہاب
 الدین **محمد تبریزی** طریقہ مولویہ و طریقہ حلوتیہ و **ابو**
بیرامیہ الیہ بورادہ جماعت لور بعدہ **حلوتیہ** شعبہ سند
 جمال الدین تبریزی براہیم زاہد کلادی بیرامیہ بورہ
 دن منشعب اولور بعدہ **سعید الدین الفرغانی** اختری
محمد الخلوقی عمر الخلوقی اختری مر الخلوقی جامع الخلوقی
الخلوقی یومدرد الدین الخلوقی **سیدی** شروانی طریقہ
 کلشنی بورہ دن منشعب اولور **سیدی** الخلوقی نیک

بعدہ حضرت **حواجہ بہاء الدین نقشبند** بعدہ **حواجہ**
علاء الدین العطار بعدہ **نظام الدین** حاموش بعدہ
سعید الدین کاشغری بعدہ **عبید اللہ** سمرقندی
 بعدہ **شیخ عبد اللہ الاطی** بعدہ **السید احمد البخاری**
 بعدہ **شیخ محمود جلی** داماد عزیر بعدہ **شیخ عبد اللہ الطیفی**
 داماد محمود جلی قدس اللہ سرہرہ

السلسلۃ العلیۃ

النقشبندیۃ

ص ۱۹۰

سلسلۃ مشایخ حلوتیہ قدس اللہ سرہرہ

حضرت رسول اکرم بنی محترم صلی اللہ علیہ وسلم
 حضرت علی کرم اللہ وجہہ **حسن بصری** رضی اللہ
 عنہ **حبیب عجمی** داود طائی **مہر عرف کرخی** ستری سقطو

جنید

در که صاحب کرامت عزیز در اسکاداره مدفونند **قورکاپه**
 مصطفي الدين افندي **و مستطوي شعبان افندي** بونلرك
 خليفه لریدر مریدلری بی نهاییه در سلطان مراد شیخی
شجاع افندی دخی بوسلسلدند **چلبی افندی** برخلیفه
 دخی **قاسم افندی** در طواق بازارنده واقع علی باشازوبه
 انلرچورن بنا اولمنشدر بونلرك خلیفه سی و سجاد نشینو
رمضان افندی حضرتتوری در نلرك خلیفه سی سرحوش
 بالی افندی **قاسم افندی** برخلیفه سی دخی **صوفیه لی بالی**
 افندی در ونوزالدين زاده مصطفي افندی وبری **قورداغدی**
 در و بونلرك بالی **افندی** خلیفه لریدر **چلبی افندی** برخلیفه
 دخی **ردبیلی سنان افندی** را یا صوفیه قوربنده زویه بنا
 المشد **چلبی افندی** برخلیفه سی **عساقی علاء الدین**
افندی را اهل حال عزیز در مغنیساده بکیت باشی و استنبولک

دورت خلیفه سی و ار در بریسی **پیر محمد ارزنخانی**
ایجنسی دده عمر روشنی او جنسی **علاء الدین الرومی**
 الخلوقی دور جنسی **شیخ حبیب قرمانی** پیر محمد ارزنخانی
 نك خلیفه سی **چلبی افندی** در که جمال الدین افسر لاری
 نشلسندند را پینا اما سیه ده ساکین اولوب بعد استنبولک
 قوجه مصطفي باشا ز اویده سی انلرك ذاتنه بنا اولمنشدر
 قبل الفتح اوزایه قزلر کلیسا سی در لر امیش بونلرك
 خلفا سی بی نهاییه در جمله دن بری **شیخ اویسی در که**
 یتیش بیک مریده کسوه کیدر مشدر در لر شام شریفه
 مدفوندر خلیفه سی سجادده نشنی بقطه جی **علی دده** در که
 بوجریده ده ذکر اولنور **شیخ داود** دخی نك خلیفه سی در
 مهدی اولوق همینی ایله اخذ اولنوب قتل اولمنشدر
 و العالم عند الله الخیر برخلیفه سی دخی **قورکاپه لی افندی**

در که

شیخ سلیمان که زاویه سنه حالاً تکلیه سی در لر
علاء الدین فندی خلیفه لریدر **چلی** اقدینک خلیفه
 الخلفا سی وزاویه ده جانشینی **سنبلسان** افندی
 حضرت لریدر بونلرک خلفا سی فینها به در برسی ولایت
 فرمانده **جم سیاهدر** کرامتی ظاهر اولمش عزیز در بر
 خلیفه سی حیاق شهرده ساکن **جمال فندی** درالیفات
 وارد رطوق زبوز فرق واج سنه سنده اتقال اتمشد
 خلیفه سبجاه نشینی **مرکز مصطلح الدین** افندی رانلرک
 خلیفه سی خلیفه سی اوغلی **شیخ احمد کزی** افندی در
 قاموسی ترجمه اتمشد بر خلیفه سی دخی یعقوب افندی
 در که بوسلاکه کوهر و بوجه به زیور در پیدر عزیر محمد افندی
 بر خلیفه سی دخی **ابراهیم قیصری** در اذن **علاء الدین**
عشاقی در که قبایق **علاء الدین** دیملکه مشهور در رانلرک

شیخ

شیخ احمد صارا و حافی که بکیت باشی دیملکه معروف
 در خلفا سی فینها به در **الحاج قرمان** صارا و حافی وقاسم
 لارندی بکیت باشی خلفا سنده ندر **امی سنان** و **عفی الدین**
 قره حصاری قاسم افندی خلیفه لریدر **حسام الدین**
عشاقی که استانبول قاضی سی اولان مصطفی افندی
 پدیدر **ابراهیم معتبر** وارد نده **مصطلح الدین** عشاقی
 امی سنان خلیفه لریدر بونلر و رسم مخصوص صاهم الدهر
 اولمقدر که طریق بقرند زباده علی المنصوصد و باز کاران
شیخ رمضان افندی که محی الدین قره حصاری خلیفه سی
سید عیسی شروانینک ایکی خلیفه سی دده عمر و روشنی
 در انلرک خلیفه سی **ابراهیم کلشنی** در انلرک خلافتی اولاد
 کرمانده در که علی الترتیب ذکر اولنسه کرکدر پنجه مالکده
 مخصوص زاویه لری وارد **کلشنی** خلفا سنده شیخ

۱۹

الان فقراسى شرف نقرضنده در و با زيدي رومي و خليفه
 لرى پير على افندي كه جد فقير جامع الحروف در انزه
 منتسبدر **كال** خليفه و شيخ حمزه و خليفه سى شيخ حسام
 الدين رومي فقراسندند **سى سيد يحيى** في شروانينك
 دور دنجى خليفه سى **ملاحيب** فرمانيد را توب
 مقابلنده سويد ليجه ده مد فوند **آلان جمال** افندي
 انرك خليفه سيد را نرك مشهور خليفه سى
 قونديه ازى زاده افندي در كه انرك خليفه سى **وشنه**
افندي يد را نرك خليفه سى **بايا باشي** زاده حضرت فند
 قدس الله اسرارهم و افاض علينا

انوارهم

كتبة الفقير المحتاج الي دعا القدير **انرك** محمد صيب
 متراد ميه **صطفى** را قم غفر الله طاهرا و لوالديه

الان

قرمانى وحدت وجود مسئله سنه خطا ايلوب بشير
 شريعته طهقوز يوز الديرى سنه سنه قتل اولندي
 قرمانيه لعنت تاريخ قتل در **شيخ سيها هين مصرى** دخي
 اول قولندند **شيخ تيمور تاشي** دخي پيرداشدر **شيخ كريم**
الدين خليفه سجاده نشيني در **شيخ** ارض رومي دخي
 پروانه شمع روشني در **سيد يحيى** شروانينك و جعني
 خليفه سى **علاء الدين رومي** در كه ادر نه ده **منلا سموي**
 استنبوله **سليمان** خليفه كه صوفي لرجماعى جوارنده
 صاحب زويه در و اول حمامه بالحن تسميه در و سلسله
 فواحي سنه **شيخ** سنان ديد كلرى قرنيه مشهوره ده
 مد فوند و تيوده **اما زاده كريم** افندي كه مفتي شيخ
 دير قرقر بيش سيل سجاده نشين اولوب طهقوز يوز التمش
 دورت سنه سنه انتقال ايلمشدر و ديوانه شيخاع كه
 ۹۱۶

وجميع المؤمنين والمؤمنات والمستلمين والمستلمات
 الصغىاء منهم والأموال برحمتك يا أرحم الراحمين
 فلا كتبت هذه السلسلة التورية سر خليفة معدني
 محمد أفندي آراء الله تعالى على صدره ككثير الزماد
 آمين يا مستعان يا عزيز يا غفران يا كريم يا رحمن

لسنة تسعين ومائتين
 من هجرة النبوة فرله
 العز والسعادة
 والتشرف

Sahyantiya D. Khatib		
Page	Kala	Yamail
Year	153	

ÖZGEÇMİŞ

1993 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. Lise öğrenimini gördüğü Güngören Anadolu İmam-Hatip Lisesinden 2011 yılında mezun oldu. Aynı yıl Kocaeli Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde başladığı yüksek öğrenimini 2015 yılında tamamladı. 2016 yılında Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Yüksek Lisans Programında lisansüstü öğrenime başladı.

